ဟေလသ ပါဠိတော်မှ မြန်မာဘာသာအားဖြင့်
ဆရာ ယုဒသန် အနက်ပြန်သော၊

သခင်ယေရှုခရစ်၏

ဓမ္မသစ်ကျမ်း

မှ

ကောက်နှုတ်ထားသည့်

ရှင်ယောဟန် ခရစ်ဝင်ကျမ်း

နှင့်

ရောမဩဝါဒစာစောင်

Burmese J/R

ရှင်ယောဟန်ခရစ်ဝင်။
JOHN

၁

၁ အစအဦး၌ နှုတ်ကပတ်တော်ရှိ၏။ နှုတ်ကပတ်
တော်သည် ဘုရားသခင်နှင့် အတူရှိ၏။ နှုတ်ကပတ်
တော်သည်လည်း ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူ၏။
၂ ထိုနှုတ်ကပတ်တော်သည် အစအဦး၌ ဘုရား
သခင်နှင့် အတူရှိ၏။
၃ ထိုနှုတ်ကပတ်တော်သည် ခပ်သိမ်းသော အရာ
တို့ကို ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။ ဖန်ဆင်းတော်မူခြင်းနှင့်
ကင်းလွတ်လျက် ဖြစ်သောအရာ တစုံတခုမျှ မရှိ။
၄ ထိုနှုတ်ကပတ်တော်၌ အသက်ရှိ၏။ ထိုအသက်
သည်လည်း လူတို့၏ အလင်းဖြစ်၏။
၅ ထိုအလင်းသည် မှောင်မိုက်၌ လင်း၍ မှောင်
မိုက်သည် မခံမယူ။
၆ ယောဟန် အမည်ရှိသော သူတယောက်ကို
ဘုရားသခင် စေလွှတ်တော်မူ၏။
၇ ထိုသူကို လူအပေါင်းတို့သည် အမှီပြု၍ ယုံကြည်
ခြင်းသို့ရောက်မည်အကြောင်း ထိုသူသည် သက်သေ
ခံဖြစ်၍၊ အလင်းတော်၏ အကြောင်းကို သက်သေ
ခံခြင်းငှါ လာ၏။
၈ ထိုသူသည် အလင်းတော် မဟုတ်။ အလင်းတော်
၏ အကြောင်းကို သက်သေခံခြင်းငှါသာ လာ၏။
၉ ဟုတ်မှန်သော အလင်းမူကား၊ ဤလောကသို့
ကြွလာလျက် ခပ်သိမ်းသောလူ အပေါင်းတို့အား
အလင်းကိုပေးသောသူ ဖြစ်သတည်း။
၁၀ ထိုသူသည် ဤလောက၌ ရှိတော်မူပြီ။ ဤ
လောကကိုလည်း ဖန်ဆင်းတော်မူပြီ။ သို့သော်လည်း
ဤလောကသည် ထိုသူကို မသိ။
၁၁ သူသည် မိမိဒေသအရပ်သို့ ကြွလာသော်လည်း၊
မိမိလူမျိုးတို့သည် သူ့ကို လက်မခံဘဲ နေကြ၏။
၁၂ ထိုသူကို လက်ခံသမျှသောသူ တည်းဟူသော
ကိုယ်တော်ကို ယုံကြည်သောသူတို့အား၊ ဘုရား
သခင်၏ သားဖြစ်ရသော အခွင့်ကို ပေးတော်မူ၏။
၁၃ ထိုသားတို့မူကား၊ လူမျိုးနှင့်စပ်ဆိုင်၍ ဘွားသော
သား မဟုတ်။ မေထုန်သံဝါသအားဖြင့် ဘွားသောသား
မဟုတ်။ လူအလိုအလျောက် ဘွားသောသား မဟုတ်။
ဘုရားသခင် ဘွားတော်မူသောသား ဖြစ်သတည်း။
၁၄ နှုတ်ကပတ်တော်သည်လည်း လူဇာတိ အဖြစ်
ကို ခံယူ၍၊ ကျေးဇူးတော်နှင့်၎င်း၊ သစ္စာတော်နှင့်၎င်း
ပြည့်စုံလျက် ငါတို့တွင် တည်နေတော်မူသည်ဖြစ်၍၊
ခမည်းတော်၌ တပါးတည်းသော သားတော်၏ ဘုန်း
ကဲ့သို့ သူ၏ ဘုန်းတော်ကို ငါတို့သည် မြင်ရကြပြီ။
၁၅ ယောဟန်သည် ထိုသခင်၏ အကြောင်းကို
သက်သေခံ၍ ကြွေးကြော်သည်ကား၊ ငါ့နောက်ကြွ
လာသောသူသည် ငါမရှိမှီ ရှိနှင့်သည်ဖြစ်၍၊ ငါ့ထက်
သာ၍ ကြီးမြတ်သည်ဟု ငါဆိုရာ၌၊ ထိုသူကို ဆိုလို
သည်ဟု သက်သေခံလေ၏။
၁၆ ထိုသူ၏ ပြည့်စုံခြင်းမှလည်းကျေးဇူးတပါး၌ထပ်
ဆင့်၍ ကျေးဇူးတပါးကို ငါတို့ရှိသမျှသည် ခံရကြပြီ။
၁၇ အကြောင်းမူကား၊ ပညတ် တရားတော်ကို
မောရှေ လက်တွင်ပေးတော်မူ၏။ ကျေးဇူးတရားနှင့်
သစ္စာတရားမူကား ယေရှုခရစ်အားဖြင့် ဖြစ်သတည်း။
၁၈ ဘုရားသခင်ကို အဘယ်သူမျှ မမြင်စဖူးသော်
လည်း၊ ခမည်းတော်၏ ရင်ခွင်၌ရှိသော တပါးတည်း
သော သားတော်သည် ဘုရားသခင်ကို ထင်ရှားစေ
တော်မူပြီ။
၁၉ ယုဒလူတို့က၊ သင်သည် အဘယ်သူနည်းဟု
ယောဟန်ကို မေးမြန်းစေခြင်းငှါ ယဇ်ပုရောဟိတ်နှင့်
လေဝိလူတို့ကို ယေရုရှလင်မြို့မှ စေလွှတ်သောအခါ၊
ယောဟန်သည် သက်သေခံလေသည်မှာ၊
၂၀ ငါသည် ခရစ်တော် မဟုတ်ဟု ထိမ်ဝှက်ခြင်းမရှိ၊
အတည့်အလင်းပြောဆို၏။
၂၁ ထိုသူတို့ကလည်း၊ သို့ဖြစ်လျှင်သင်သည်အ
ဘယ်သူနည်း။ ဧလိယ ဖြစ်သလောဟု မေးပြန်၏။
ယောဟန်က၊ ငါသည် ဧလိယ မဟုတ်ဟု ဆို၏။ ဤ
မည်သော ပရောဖက် ဖြစ်သလောဟု မေးပြန်လျှင်၊
မဟုတ်ဟု ဆိုပြန်၏။
၂၂ ထိုသူတို့ကလည်း၊ သင်သည် အဘယ်သူနည်း၊
ငါတို့ကို စေလွှတ်သောသူတို့အား ပြန်လျှောက်စရာ
ရှိစေခြင်းငှါ၊ သင်သည် ကိုယ်ကိုအဘယ်သို့ ဆိုသ
နည်းဟု မေးပြန်ကြ၏။

၂၃ ယောဟန် ကလည်း၊ ငါသည် ပရောဖက်
ဟေရှာယ ဟောပြောသည်နှင့်အညီ၊ ထာဝရဘုရား၏
လမ်းခရီးတော်ကို ဖြောင့်စေကြလော့ဟု တော၌
ဟစ်ကြော်သောသူ၏ အသံဖြစ်သည်ဟု ဆို၏။
၂၄ အစေခံသောသူတို့ကား၊ ဖာရိရှဲဖြစ်ကြသတည်း၊
၂၅ ထိုသူတို့ကလည်း၊ သင်သည် ခရစ်တော်မဟုတ်၊
ဧလိယ မဟုတ်၊ ဤမည်သောပရောဖက် မဟုတ်သည်
မှန်လျှင် အဘယ်ကြောင့် ဗတ္တိဇံကို ပေးသနည်းဟု
မေးပြန်ကြ၏။
၂၆ ယောဟန်ကလည်း၊ ငါသည်ရေ၌ဗတ္တိဇံကိုပေး၏။
သင်တို့အလယ်၌သင်တို့ မသိသောသူတယောက်ရှိ၏။
၂၇ ထိုသူသည် ငါ့နောက်ကြွလာသော်လည်း ငါ့ထက်
သာ၍ ကြီးမြတ်၏။ ထိုသူ၏ ခြေနင်းတော်ကြိုးကိုမျှ
ဖြည်ခြင်းငှါ ငါမထိုက်ဟု ပြန်ပြော၏။
၂၈ ယောဟန်သည် ဗတ္တိဇံကိုပေးရာအရပ်၊ ယော်ဒန်
မြစ်တဘက် ဗေသနိရွာ၌ ဤအမှုအရာ ဖြစ်သတည်း။
၂၉ နက်ဖြန်နေ့၌ ယေရှု ကြွလာတော်မူသည်ကို
ယောဟန်သည် မြင်လျှင်၊ ဤလောက၏ အပြစ်ကို
ဆောင်သွားသော ဘုရားသခင်၏ သိုးသငယ်ကို
ကြည့်လော့။
၃၀ ငါမရှိမှီ ရှိနှင့်သည်ဖြစ်၍၊ ငါ့ထက်သာ၍ ကြီးမြတ်
သောသူသည် ငါ့နောက် ကြွလာသည်ဟု ငါဆိုရာ၌၊
ထိုသူကို ဆိုလို၏။
၃၁ အစက ထိုသူကို ငါမသိ။ သို့သော်လည်း ထိုသူကို
ဣသရေလ လူတို့အား ထင်ရှားစေခြင်းငှါ ငါသည်
ရေ၌ဗတ္တိဇံကို ပေးလျက် လာ၏။
၃၂ ထိုမှတပါး ဝိညာဉ်တော်သည် ကောင်းကင်မှ
ချိုးငှက်ကဲ့သို့ ဆင်းသက်၍ထိုသူ၏အပေါ်၌ နားတော်
မူသည်ကို ငါမြင်ရပြီ။
၃၃ အစက ထိုသူကို ငါမသိ။ ရေ၌ ဗတ္တိဇံကို ပေးစေ
ခြင်းငှါ ငါ့ကိုစေလွှတ်တော်မူသောသူက၊ အကြင်သူ၏
အပေါ်၌ ဝိညာဉ်တော် ဆင်းသက်၍ နားတော်မူသည်
ကို သင်သည် မြင်လျှင်၊ ထိုသူကား၊ သန့်ရှင်းသော
ဝိညာဉ်တော်၌ ဗတ္တိဇံကို ပေးသောသူ ပေတည်းဟု
မိန့်တော်မူသည်နှင့်အညီ၊
၃၄ ငါသည် မြင်၍ ဤသူသည် ဘုရားသခင်၏
သားတော် ဖြစ်တော်မူကြောင်းကို သက်သေခံသည်
ဟု ယောဟန် ဆိုလေ၏။
၃၅ တဖန် ယောဟန်သည် နက်ဖြန်နေ့၌ တပည့်
နှစ်ယောက်တို့နှင့်အတူ ရပ်နေ၍၊
၃၆ ယေရှု ကြွတော်မူသည်ကို မြင်လျှင်၊ ဘုရားသခင်
၏ သိုးသငယ်ကို ကြည့်လော့ဟု ဆို၏၊
၃၇ တပည့် နှစ်ယောက်တို့သည် ထိုစကားကို
ကြားလျှင်၊ ယေရှုနောက်တော်သို့ လိုက်ကြ၏။
၃၈ ယေရှုသည် လှည့်၍ထိုသူတို့ လိုက်ကြသည်ကို
မြင်တော်မူလျှင်၊ အဘယ်အလိုရှိသနည်းဟု မေးတော်
မူ၏။ ထိုသူတို့က၊ ရဗ္ဗိ၊ ကိုယ်တော်သည် အဘယ်မှာနေ
တော်မူသနည်းဟု မေးလျှောက်ကြ၏။ ရဗ္ဗိ၊ အနက်
ကား၊ အရှင်ဘုရားဟု ဆိုလိုသတည်း။
၃၉ ယေရှုကလည်း လာ၍ ကြည့်ကြလော့ဟု မိန့်
တော်မူ၏။ ထိုသူတို့သည် သွား၍ နေတော်မူရာ
အရပ်ကို ကြည့်ကြ၏။ ထိုအချိန်သည် ဆယ်နာရီ
အချိန်ဖြစ်၍ မိုဃ်းချုပ်သည့်တိုင်အောင် အထံတော်၌
နေကြ၏။
၄၀ ယောဟန်၏ စကားကိုကြား၍ နောက်တော်သို့
လိုက်သောသူ နှစ်ယောက်တို့တွင် တယောက်ကား
ရှိမုန်ပေတရုညီ အန္ဒြေပေတည်း။
၄၁ ထိုသူသည် မိမိအစ်ကို ရှိမုန်ကိုရှေ့ဦးစွာတွေ့လျှင်၊
ငါတို့သည် မေရှိကိုတွေ့ကြပြီဟု ပြောဆိုလျက်၊
၄၂ သူ့ကို ယေရှု ထံသို့ ပို့ဆောင်လေ၏။ မေရှိ
အနက်ကား ခရစ်တော်ဟုဆိုလိုသတည်း။ ယေရှုသည်
ထိုသူကို ကြည့်ရှု၍၊ သင်သည် ယောနရှ၏သား ရှိမုန်
ဖြစ်၏ ကေဖအမည်သစ်ကို ရလတံ့ဟု မိန့်တော်မူ၏၊
ကေဖအနက်ကား ပေတရု ဟုဆိုလိုသတည်း။
၄၃ နက်ဖြန်နေ့၌ ဂါလိလဲပြည်သို့ ကြွခြင်းငှါ အလို
တော်ရှိလျှင် ဖိလိပ္ပုကို တွေ့၍၊ ငါ့နောက်သို့လိုက်လော့
ဟု မိန့်တော်မူ၏၊
၄၄ ဖိလိပ္ပုကား၊ အန္ဒြေနှင့် ပေတရု မွေးဖွားရာ
ဗက်ဇဲဒမြို့မှ လာသောသူ ဖြစ်သတည်း။
၄၅ ဖိလိပ္ပုသည် နာသနေလကို တွေ့လျှင်၊ မောရှေ
သည် ပညတ္တိကျမ်း၌၎င်း၊ ပရောဖက်တို့သည် သူတို့
ကျမ်း၌၎င်း အကြောင်းပြု၍ ရေးထားသောသူ၊
နာဇရက်မြို့သား ဖြစ်သော ယောသပ်၏သား ယေရှု
ကို ငါတို့သည် တွေ့ကြပြီဟုဆို၏၊
၄၆ နာသနေလ ကလည်း၊ နာဇရက်မြို့ ထဲက
ကောင်းသော အရာတစုံတခုမျှ ထွက်နိုင်သလောဟု
မေးလျှင်၊ ဖိလိပ္ပုက၊ လာ၍ ကြည့်ပါ ဟုဆို၏၊
၄၇ နာသနေလ လာသည်ကို ယေရှုသည် မြင်တော်
မူလျှင်၊ လှည့်စားခြင်း အပြစ်နှင့် ကင်းလွတ်သော
ဣသရေလ လူစစ်ကို ကြည့်လော့ဟု ထိုသူကို အမှတ်
ပြု၍ မိန့်တော်မူ၏။
၄၈ နာသနေလကလည်း၊ ကိုယ်တော်သည်အဘယ်

၁း၂၅၊ ၂၆၊ ၂၈၊ ၃၁၊ ၃၃။

ဗတ္တိဇံ၏ ပုဒ်နက်သည် နှစ်ခြင်း ဖြစ်သည်။

သို့သောအားဖြင့် အကျွန်ုပ်ကို သိတော်မူသနည်းဟု
မေးလျှောက်သော်၊ ယေရှုက၊ ဖိလိပ္ပုသည် သင့်ကို
မခေါ်မီ၊ သင်သည် သင်္ဘောသဖန်းပင် အောက်၌
ရှိသည်ကို ငါမြင်သည်ဟု ပြန်၍ မိန့်တော်မူလျှင်၊
၄၉ အရှင်ဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် ဘုရားသခင်၏
သားတော် ဖြစ်တော်မူ၏၊ ဣသရေလလူတို့၏ ရှင်
ဘုရင်လည်း ဖြစ်တော်မူ၏ဟု နာသနေလ လျှောက်
လေ၏၊
၅၀ တဖန် ယေရှုက၊ သင်္ဘော သဖန်းပင်အောက်၌
သင့်ကို ငါမြင်သည်ဟု ဆိုသောကြောင့် ယုံသလော။
ထိုမျှမက သင်သည် သာ၍ကြီးစွာသော အကြောင်း
အရာကို မြင်လတ့်။
၅၁ သင်တို့အား ငါအမှန် အကန်ဆိုသည်ကား၊
နောင်ကာလ၌ ကောင်းကင် ဖွင့်လှစ်သည်ကိုင်း၊
ဘုရားသခင်၏ ကောင်းကင်တမန်တို့သည် လူသား၏
အပေါ်၌ ဆင်းလျက် တက်လျက် ရှိနေသည်ကိုင်း၊
သင်တို့သည် မြင်ရကြလတ့်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂

၁ သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌ ဂါလိလဲပြည် ကာန
မြို့တွင် မင်္ဂလာဆောင်ပွဲကိုခံကြစဉ်၊ ထိုပွဲ၌ ယေရှု၏
မယ်တော်ရှိ၏။
၂ ယေရှုနှင့် တပည့်တော်တို့ကိုလည်း ထိုပွဲသို့
ခေါ်ပင့်ကြ၏။
၃ စပျစ်ရည် ကုန်သောအခါ၊ ယေရှု၏ မယ်တော်က၊
စပျစ်ရည်မရှိဟု ကြားပြော၏။
၄ ယေရှုကလည်း၊ အချင်းမိန်းမ၊ သင်သည် ငါနှင့်
အဘယ်သို့ ဆိုင်သနည်း။ ငါ့အချိန် မရောက်သေးဟု
မိန့်တော်မူ၏။
၅ မယ်တော်ကလည်း၊ သူ စေခိုင်းသမျှတို့ကို
ပြုကြလော့ဟု အစေခံတို့အား ဆိုလေ၏။
၆ ယုဒဘာသာအလျောက် စင်ကြယ်ခြင်းအဘို့
အလို့ငှာ၊ ထိုအရပ်၌ နှစ်တင်း သုံးတင်းခန့်ဝင်သော
ကျောက်အိုးစရည်း ခြောက်လုံး ထားလျက်ရှိ၏။
၇ ယေရှုကလည်း၊ ဤရေအိုးတို့ကို ရေဖြည့်ကြဟု
အစေခံတို့အား မိန့်တော်မူလျှင်၊ ထိုသူတို့သည်
လျှံမတတ် ဖြည့်ကြ၏။
၈ ယခု ခပ်၍ ပွဲအုပ် ထံသို့ သွင်းကြလော့ဟု
မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း သွင်းကြ၏။
၉ ပွဲအုပ်သည် စပျစ်ရည်ဖြစ်စေသောရေကို မြည်း
စမ်း၍၊ ထိုရေကိုခပ်သော အစေခံတို့သည် စပျစ်ရည်
ကိုအဘယ်မှာရသည်ကို သိသော်လည်း၊ ပွဲအုပ်သည်
မသိသောကြောင့်၊ မင်္ဂလာဆောင် လုလင်အား
အသံကို လွှင့်၍၊
၁၀ အခြားသော သူမည်သည်ကား၊ ရှေ့ဦးစွာ
ကောင်းသော စပျစ်ရည်ကိုထည့်၍ ဝစွာသောက်ကြ
ပြီးမှ ညံ့သော စပျစ်ရည်ကို ထည့်လေ့ရှိ၏။ သင်မူကား၊
ကောင်းသောစပျစ်ရည်ကို ယခုတိုင်အောင် သိုထား
ပြီဟုဆို၏။
၁၁ ထိုသို့ ယေရှုသည် ရှေ့ဦးစွာသော ဤနိမိတ်
လက္ခဏာကို ဂါလိလဲပြည်၊ ကာနမြို့၌ ပြ၍ မိမိ
ဘုန်းတော်ကို ထင်ရှားစေတော်မူ၏။ တပည့်တော်
တို့သည်လည်း ယုံကြည်ကြ၏။
၁၂ ထိုနောက် မယ်တော်မှစ၍ ညီတော်၊ တပည့်
တော်တို့နှင့်တကွ၊ ကပေရနောင်မြို့သို့ ကြွတော်မူ၏။
ထိုမြို့မှာ ကြာမြင့်စွာ မနေဘဲ၊
၁၃ ယုဒ ပသခါပွဲခံချိန် နီးသည်ရှိသော်၊ ယေရုရှလင်
မြို့သို့ ကြွတော်မူ၏။
၁၄ ဗိမာန်တော်၌ သိုး၊ နွား၊ ချိုးငှက် ရောင်းသော
သူတို့ကိုင်း၊ ပွဲစားများထိုင်လျက် ရှိသည်ကိုင်း
တွေ့တော်မူလျှင်၊
၁၅ ရိုက်စရာဘို့ ကြိုးသေးများကို ပြုပြင်ပြီးမှ၊ ထို
သူအပေါင်းတို့ကိုင်း၊ သိုး၊ နွားများကိုင်း၊ ဗိမာန်တော်
မှ နှင်ထုတ်တော်မူ၍၊ ပွဲစားတို့၏ ငွေတင် ခုံများကို
တွန်းပစ်မှောက်ထားတော်မူ၏၊
၁၆ ချိုးငှက် ရောင်းသော သူတို့အားလည်း၊ ဤ
ဥစ္စာကို ယူသွားကြ။ ငါ့အဘ၏ အိမ်တော်ကို ပွဲတဲ
မလုပ်ကြနှင့်ဟု မိန့်တော်မူ၏၊
၁၇ ကိုယ်တော်၏ အိမ်တော်၌ စွဲလန်းပူပန်ခြင်း
စိတ်သည် အကျွန်ုပ်ကို စားပါ၏ဟူ၍ ကျမ်းစာလာ
သည်ကို၊ ထိုအခါ တပည့်တော်တို့သည် မှတ်မိကြ၏။
၁၈ ယုဒလူတို့ကလည်း၊ သင်သည် ဤသို့ပြုလျှင်
အဘယ် နိမိတ်လက္ခဏာကို ငါတို့အား ပြမည်နည်း
ဟုဆိုကြ၏။
၁၉ ယေရှုကလည်း၊ ဤဗိမာန်တော်ကို ဖြိုဖျက်
ကြလော့၊ သုံးရက် အတွင်းတွင် ငါတည်ဆောက်မည်
ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၂၀ ယုဒလူတို့က၊ အနှစ် လေးဆယ်ခြောက်နှစ်
ပတ်လုံး ဤဗိမာန်တော်ကို တည်ဆောက်ရကြ၏။
သင်မူကား၊ သုံးရက်တည်းနှင့်တည်ဆောက်မည်လော
ဟု ဆိုကြ၏။
၂၁ ထိုသို့ မိန့်တော်မူရာ၌ မိမိကိုယ်တည်း ဟူသော
ဗိမာန်ကို အမှတ်ပြု၍ မိန့်တော်မူ၏။

၂၂ ထိုကြောင့် သေခြင်းမှ ထမြောက်တော်မူသည်
နောက်၊ ထိုစကားတော်ကို တပည့်တော်တို့သည်
မှတ်မိကြသဖြင့် ကျမ်းစာကိုငှင်း၊ ယေရှု၏နှုတ်ကပတ်
တော်ကိုငှင်း ယုံကြ၏။
၂၃ ပသခါပွဲအတွင်းတွင် ယေရှုသည် ယေရုရှလင်မြို့
၌ ရှိ၍၊ ပြတော်မူသော နိမိတ်လက္ခဏာတို့ကို များစွာ
သော သူတို့သည် မြင်ရသဖြင့် ကိုယ်တော်ကို ယုံကြည်
ခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။
၂၄ သို့သော်လည်း ယေရှုသည် ထိုသူတို့၌ ကိုယ်ကို
အပ်တော်မမူ။ အကြောင်းမူကား၊ ခပ်သိမ်းသောသူ
တို့ကို သိတော်မူ၏။
၂၅ လူ၏အထဲ၌ ရှိသမျှကို သိတော်မူသောကြောင့်၊
လူ၏ အကြောင်းကို သက်သေခံစေခြင်းငှါ အဘယ်
သူကိုမျှ အလိုတော်မရှိ။

၃

၁ ယုဒလူတို့တွင် အရာရှိဖြစ်သော နိကောဒင်
အမည်ရှိသော ဖာရိရှဲတယောက်သည်၊
၂ ညဥ့်အခါ ယေရှုထံတော်သို့လာ၍၊ အရှင်ဘုရား၊
ကိုယ်တော်သည် ပြတော်မူသော ဤနိမိတ်လက္ခဏာ
တို့ကို ဘုရားသခင်၏ အခွင့် မရှိလျှင် အဘယ်သူ
မျှမပြုနိုင်သည်ကို အကျွန်ုပ်တို့သည် ထောက်၍၊
ကိုယ်တော်သည် ဘုရားသခင့် အထံတော်မှ ကြွလာ
တော်မူသောဆရာ ဖြစ်ကြောင်းကို သိကြပါ၏ဟု
လျှောက်သော်၊
၃ ယေရှုက၊ ဒုတိယ မွေးခြင်းကို မခံသောသူ
မည်သည်ကား၊ ဘုရာသခင်၏ နိုင်ငံတော်ကို မမြင်ရ
ဟု ငါအမှန်အကန်ဆိုသည်ဟု ပြန်၍ မိန့်တော်မူ၏။
၄ နိကောဒင်ကလည်း၊ အသက်ကြီးသောသူသည်
မွေးခြင်းကို အဘယ်သို့ ခံနိုင်ပါမည်နည်း။ အမိဝမ်းထဲ
သို့ တဖန်ဝင်၍ မွေးခြင်းကို ခံနိုင်ပါမည်လော ဟု
လျှောက်၏။
၅ ယေရှုကလည်း၊ ရေနှင့်ဝိညာဉ်တော် မမွေးသော
သူမည်သည်ကား၊ ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်သို့
မဝင်ရဟု ငါအမှန်အကန်ဆို၏။
၆ ဇာတိပကတိ မွေးသော အရာသည် ဇာတိ
ပကတိဖြစ်၏။ ဝိညာဉ်တော် မွေးသောအရာသည်
ဝိညာဉ်ဖြစ်၏။
၇ ဒုတိယမွေးခြင်းကို ခံရမည်ဟု ငါဟောပြောသည်
ကို အံ့သြခြင်းမရှိနှင့်။
၈ လေသည် အလိုရှိတိုင်း သွားလာ၏။ လေ၏
အသံကို သင်သည် ကြားရသော်လည်း အဘယ်
အရပ်က ဖြစ်သည်၊ အဘယ်အရပ်သို့ သွားသည်ကို
မသိနိုင်။ ထိုနည်းတူ ဝိညာဉ်တော် မွေးသောသူ
ဖြစ်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၉ နိကောဒင် ကလည်း၊ ဤအမှုအရာသည် အ
ဘယ်သို့ ဖြစ်နိုင်ပါမည်နည်းဟု လျှောက်ပြန်လျှင်၊
၁၀ တဖန် ယေရှုက၊ သင်သည် ဣသရေလလူတို့တွင်
ဓမ္မဆရာဖြစ်လျက်ပင် ဤအမှုအရာကို မသိသလော။
၁၁ ငါအမှန်အကန် ဆိုသည်ကား၊ ငါတို့သည် ကိုယ်
သိ သောအရာကို ပြော၏၊ ကိုယ်မြင်သောအရာကို
သက်သေခံ၏။ သို့သော်လည်း ငါတို့၏သက်သေ
ခံချက်ကို သင်တို့သည် မခံမယူကြ။
၁၂ မြေကြီးအရာကို ငါပြော၍ သင်တို့သည် မယုံ
လျှင်၊ ကောင်းကင်အရာကို ငါပြောသောအခါ
အဘယ်သို့ ယုံကြလိမ့်မည်နည်း။
၁၃ ကောင်းကင်ဘုံကဆင်းသက်၍ ကောင်းကင်ဘုံ၌
ရှိနေသော လူသားမှတပါး အဘယ်သူမျှ ကောင်းကင်
ဘုံသို့ မတက်ပြီ။
၁၄ မောရှေသည် တော၌ မြွေကို မြှောက်ထား
သကဲ့သို့ လူသားသည် မြှောက်ထားခြင်းကို ခံရမည်။
၁၅ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသားတော်ကို ယုံကြည်
သောသူ အပေါင်းတို့သည် ပျက်စီးခြင်းသို့ မရောက်၊
ထာဝရအသက်ကို ရမည်အကြောင်းတည်း။
၁၆ ဘုရားသခင်၏ သားတော်ကို ယုံကြည်သော
သူအပေါင်းတို့သည် ပျက်စီးခြင်းသို့ မရောက်၊ ထာဝရ
အသက်ကို ရစေခြင်းငှါ၊ ဘုရားသခင်သည် မိမိ၌
တပါးတည်းသော သားတော်ကို စွန့်တော်မူသည်
တိုင်အောင် လောကီသားတို့ကို ချစ်တော်မူ၏။
၁၇ လောကီသားတို့အား အပြစ် စီရင်ခြင်းငှါ၊
ဘုရားသခင်သည် သားတော်ကို ဤလောကသို့
စေလွှတ်တော်မူသည် မဟုတ်။ လောကီသားတို့သည်
ကိုယ်တော်အားဖြင့် ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်မည်
အကြောင်း စေလွှတ်တော်မူ၏။
၁၈ သားတော်ကို ယုံကြည်သောသူသည် အပြစ်
စီရင်ခြင်းကို မခံရ။ မယုံကြည်သောသူမူကား၊ ဘုရား
သခင်၌ တပါးတည်းသော သားတော်ကို မယုံကြည်
သောကြောင့် ယခုပင် အပြစ်စီရင်ခြင်းကို ခံရ၏။
၁၉ အပြစ်စီရင်ခြင်းကို ခံရကြောင်းကား၊ အလင်း
သည် ဤလောကသို့ ဝင်၍၊ လူတို့သည် မကောင်း
သောအကျင့်ကို ကျင့်သောကြောင့်၊ အလင်းထက်
မှောင်မိုက်ကို သာ၍ နှစ်သက်ကြ၏။
၂၀ ဆိုးယုတ်သော အကျင့်ကို ကျင့် သောသူအပေါင်း

တို့သည် အလင်းကို မြင်ပျင်း၍ မိမိတို့ အကျင့်၌
အပြစ်ပါသည်ကို မထင်ရှားစေခြင်းငှါ အလင်းသို့မချဉ်း
ကပ်ကြ။
၂၁ သမ္မာတရားကို ကျင့်သောသူမူကား၊ မိမိအကျင့်
တို့သည် ဘုရားသခင်၏ အလိုတော်နှင့် ညီသည်ကို
ထင်ရှားစေခြင်းငှါ အလင်းသို့ ချဉ်းကပ်သည် ဟု
ဟောတော်မူ၏။
၂၂ ထိုနောက်မှ ယေရှုသည် တပည့်တော်တို့နှင့်
အတူ ယုဒပြည်၏ ကျေးလက်သို့ ကြွတော်မူလျှင်၊
ထိုအရပ်၌ တပည့်တော်တို့နှင့်တကွ နေတော်မူ၍
ဗတ္တိဇံကို ပေးလေ၏။
၂၃ ယောဟန်သည်လည်း၊ ရှာလိမ်မြို့နှင့်အနီး အဲနုန်
အရပ်၌ ရေများသောကြောင့်၊ ဗတ္တိဇံကို ပေး၍ နေသဖြင့်၊
လူများတို့သည် လာ၍ ဗတ္တိဇံကို ခံကြ၏။
၂၄ ယောဟန်သည် ထောင်ထဲသို့ မရောက်သေး။
၂၅ ထိုအခါ ယောဟန်၏ တပည့်တို့သည် စင်ကြယ်
ခြင်းကို အကြောင်းပြု၍ ယုဒလူနှင့် ဆွေးနွေးငြင်းခုံခြင်း
ရှိကြသဖြင့်၊
၂၆ ယောဟန်ထံသို့ လာ၍၊ အရှင်ဘုရား၊ ယော်ဒန်
မြစ်တဘက်၌ ကိုယ်တော်နှင့်တကွရှိ၍ ကိုယ်တော်
သက်သေ ပေးသောသူသည် ဗတ္တိဇံကို ပေးလျက်
နေ၏။ ထိုသူထံသို့ လူအပေါင်းတို့သည် ရောက်ကြပါ၏
ဟု လျှောက်လျှင်၊
၂၇ ယောဟန်က၊ ကောင်းကင်ဘုံမှ ပေးတော်မမူလျှင်
လူသည် အဘယ်အရာကိုမျှ မခံနိုင်ရာ။ ငါသည်
ခရစ်တော် မဟုတ်။
၂၈ ခရစ်တော် ရှေ့၌ စေလွှတ်သောသူဖြစ်သည်ဟု
ငါဆိုသည်ကို သင်တို့သည် ငါ၏သက်သေ ဖြစ်ကြ၏။
၂၉ မင်္ဂလာဆောင် သတို့သမီးကို ရသောသူသည်
မင်္ဂလာဆောင်လုလင်ဖြစ်၏။ မင်္ဂလာဆောင် လုလင်၏
အနားမှာနေ၍ သူ၏စကားကို ကြားရသော အဆွေ
ခင်ပွန်းသည် ထိုစကားသံကို ကြားသော အားဖြင့်
ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိ၏။ ထိုနည်းတူ ငါ၏ ဝမ်းမြောက်ခြင်း
ပြည့်စုံ၏။
၃၀ ထိုသခင်သည် တိုးပွါးခြင်း ရှိရမည်။ ငါမူကား
ဆုတ်ယုတ်ခြင်း ရှိရမည်။
၃၁ အထက်မှ လာသောသူသည် အလုံးစုံတို့၏
အထွဋ်ဖြစ်၏။ မြေကြီးမှ ဖြစ်သောသူသည်မြေကြီးနှင့်
စပ်ဆိုင်၍ မြေကြီးအရာကို ပြောတတ်၏။ ကောင်းကင်
ဘုံမှ ကြွလာသောသူသည် အလုံးစုံတို့၏ အထွဋ်
ဖြစ်တော်မူ၏။
၃၂ မြင်သမျှကြားသမျှတို့ကိုလည်း သက်သေခံတော်
မူ၏။ ထိုသက်သေခံချက်ကို အဘယ်သူမျှ မခံမယူ၊
၃၃ သက်သေခံတော်မူချက်ကို ခံယူသော သူသည်
ကား၊ ဘုရားသခင်သည် သစ္စာစောင့်တော်မူသည်ဟု
တံဆိပ်ခတ်၏။
၃၄ ဘုရားသခင် စေလွှတ်တော်မူသော သူသည်
ဘုရားသခင်၏ စကားတော်ကို ပြောဆိုတတ်၏။
ထိုသူအား ဘုရားသခင်သည် ဝိညာဉ်တော်ကို
အတိုင်းအရှည် မရှိဘဲပေးတော်မူ၏။
၃၅ ခမည်းတော်သည် သားတော်ကို ချစ်တော်မူ၍၊
ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကို သားတော်လက်သို့ အပ်
ပေးတော်မူပြီ။
၃၆ သားတော်ကို ယုံကြည်သောသူသည် ထာဝရ
အသက်ကို ရ၏။ သားတော်ကို ပယ်သောသူမူကား
အသက်ကို မတွေ့ရ၊ ထိုသူ၏ အပေါ်၌ ဘုရားသခင်၏
အမျက်တော် တည်နေသည်ဟု ယောဟန် ဟောပြော
လေ၏။

၄

၁ ယေရှုသည် ကိုယ်တိုင် ဗတ္တိဇံကို ပေးတော်မမူ။
၂ တပည့်တော်တို့သာလျှင် ပေးကြသော်လည်း၊
ယေရှုသည် ယောဟန်ထက် သာ၍များသောသူတို့ကို
တပည့်တော်ဖြစ်စေ၍ဗတ္တိဇံကိုပေးကြောင်းကို ဖာရိရှဲ
တို့သည်ကြားပြီဟု သခင်ဘုရား သိတော်မူသောအခါ၊
၃ ယုဒပြည်မှ ထွက်သွား၍ ဂါလိလဲပြည်သို့ တဖန်
ကြွတော်မူစဉ်တွင်၊
၄ ရှမာရိပြည်အလယ်၌ ရှောက်သွားရ၏။
၅ ယာကုပ်သည် မိမိသား ယောသပ်အား ပေး
သောမြေအကွက်နှင့်အနီး၊ ရှမာရိနယ်၊ ရှုခါ အမည်
ရှိသော မြို့သို့ရောက်တော်မူ၏။
၆ ထိုအရပ်၌ ယာကုပ်၏ရေတွင်း ရှိ၏။ ယေရှုသည်
ခရီးသွား၍ ပင်ပန်းသောကြောင့် ရေတွင်းနားမှာ
ထိုင်တော်မူ၏။ ထိုအချိန်သည် ခြောက်နာရီ အချိန်
ဖြစ်၏။
၇ ရှမာရိ မိန်းမ တယောက်သည် ရေခပ်ခြင်းငှါ
လာ၍၊ ယေရှုက၊ ငါသောက်ဘို့ ရေပေးပါဟု ထိုမိန်းမ
အားမိန့်တော်မူ၏။
၈ အကြောင်းမူကား၊ တပည့်တော်တို့သည် စားစ
ရာကို ဝယ်ခြင်းငှါ မြို့ထဲသို့ သွားကြသည် အခိုက်
ဖြစ်သတည်း။
၉ ထိုမိန်းမကလည်း၊ သင်သည် ယုဒလူဖြစ်လျက်
ပင်၊ ရှမာရိ မိန်းမဖြစ်သော အကျွန်ုပ်ကိုအဘယ်ကြောင့်

၃း၂၂၊ ၂၃၊ ၂၆။ ၄း၁၊ ၂။
ဗတ္တိဇံ၏ ပုဒ်နက်သည် နှစ်ခြင်း ဖြစ်သည်။

သောက်ဘို့ တောင်းသနည်းဟု ဆို၏။ ဆိုသည်
အကြောင်းကား၊ ယုဒလူတို့သည် ရှမာရိလူတို့နှင့်
ပေါင်းဘော်ခြင်း မရှိ။
၁၀ ယေရှုကလည်း၊ ဘုရားသခင့် ကျေးဇူးတော်ကို
၎င်း၊ ငါသောက်ဘို့ ရေပေးပါဟု ဆိုသောသူကား အ
ဘယ်သူဖြစ်သည်ကို၎င်း သင်သည် သိလျှင် ထိုသူကို
တောင်းလိမ့်မည်။ ထိုသူသည်လည်း အသက်ရေကို
ပေးလိမ့်မည်ဟု ပြန်၍ မိန့်တော်မူသော်၊
၁၁ မိန်းမက၊ သခင်၌ ရေခပ်စရာမရှိ ရေတွင်းလည်း
နက်သည်ဖြစ်၍ အသက်ရေကို အဘယ်သို့ ရပါမည်
နည်း။
၁၂ ဤရေတွင်းကို ငါတို့အဘ ယာကုပ်သည် ငါတို့
အား ပေး၏။ သူ့ကိုယ်တိုင် မှစ၍ သားသမီး၊ တိရစ္ဆာန်
များတို့သည် ဤတွင်းရေကို သောက်ကြပြီ။ သခင်
သည် ထိုသူထက် ကြီးမြတ်သလောဟု ဆို၏။
၁၃ ယေရှုကလည်း၊ ဤရေကို သောက်သောသူ
သည် နောက်တဖန် ရေငတ်ဦးမည်။
၁၄ ငါပေးသော ရေကို သောက်သော သူမူကား၊
ရေငတ်ခြင်းနှင့် အစဉ်မပြတ် ကင်းလွတ်လိမ့်မည်။ ငါပေး
သောရေသည် ထိုသူ၌ ထာဝရ အသက်ရှင်ခြင်းအလို့ငှါ
ထွက်သော စမ်းရေ ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၁၅ မိန်းမကလည်း၊ သခင်၊ အကျွန်ုပ်သည် ရေငတ်
ခြင်းနှင့်၎င်း၊ သည်ကိုလာ၍ ရေခပ်ခြင်းနှင့်၎င်း ကင်း
လွတ်မည်အကြောင်း ထိုရေကိုပေးပါဟုတောင်းလျှင်၊
၁၆ ယေရှုက၊ သွားလော့။ သင်၏လင်ကို ခေါ်၍
သည်ကို လာဦးလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၁၇ မိန်းမကလည်း၊ အကျွန်ုပ်၌ လင်မရှိပါဟုဆိုလျှင်၊
ယေရှုက၊ လင်မရှိပါဟူသောစကားသည် မှန်၏။
၁၈ အကြောင်းမူကား၊ သင်၌လင် ငါးယောက်
ရှိဘူးပြီ။ ယခု သင်နှင့်နေသောသူသည် သင်၏လင်
မဟုတ်။ ဤအရာ၌ သင်သည် မှန်သောစကားကို
ပြောပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။
၁၉ ထိုမိန်းမကလည်း၊ သခင်၊ ကိုယ်တော်သည်
ပရောဖက်ဖြစ်သည်ကို အကျွန်ုပ် ရိပ်မိပါ၏။
၂၀ အကျွန်ုပ်တို့ ဘိုးဘေးများသည် ဤတောင်ပေါ်၌
ကိုးကွယ်လေ့ရှိကြ၏။ ယေရှုရှလင်မြို့၌သာ ကိုးကွယ်
ရမည်ဟုသင်တို့သည် ဆိုတတ်ကြ၏ဟု လျှောက်လျှင်၊
၂၁ ယေရှုက၊ အချင်းမိန်းမ၊ ငါ့စကားကို ယုံလော့။
ဤတောင်သို့ မလာ၊ ယေရှုရှလင်မြို့သို့ မသွားဘဲ
ခမည်းတော်ကို ကိုးကွယ်ရမည် အချိန်ကာလ ရောက်
ဆဲရှိ၏။
၂၂ သင်တို့သည် ကိုယ်မသိသော အရာကို ကိုးကွယ်
ကြ၏။ ငါတို့သည် ကိုယ်သိသောအရာကို ကိုးကွယ်
ကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ယုဒလူတို့၌ ကယ်တင်ခြင်း
အကြောင်းရှိ၏။
၂၃ ကိုးကွယ်သောသူမှန်သမျှတို့သည် ခမည်းတော်
ကို နံဝိညာဉ်နှင့်၎င်း၊ သစ္စာတရားနှင့်၎င်း၊ ကိုးကွယ်ရ
မည့်အချိန်ကာလသည် လာ၍ ယခုပင် ရောက်လျက်
ရှိ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသို့ကိုးကွယ်သောသူတို့ကို
ခမည်းတော်သည် အလိုရှိတော်မူ၏။
၂၄ ဘုရားသခင်သည် နံဝိညာဉ် ဖြစ်တော်မူ၏။
ဘုရားသခင်ကို ကိုးကွယ်သော သူတို့သည်၊ နံဝိညာဉ်
နှင့်၎င်း၊ သစ္စာနှင့်၎င်း၊ ကိုးကွယ်ရမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၂၅ မိန်းမကလည်း၊ မေရှိကြွလာတော်မူသည်ဟု အ
ကျွန်ုပ်သိပါ၏။ ရောက်တော်မူသောအခါ အကျွန်ုပ်တို့
အား အလုံးစုံတို့ကို ဘော်ပြတော်မူမည်ဟု လျှောက်
ပြန်၏။ မေရှိအနက်ကား၊ ခရစ်တော်ဟုဆိုလိုသတည်း။
၂၆ ယေရှုကလည်း၊ သင်နှင့် စကားပြောသော
ငါသည် မေရှိပင်ဖြစ်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၂၇ ထိုအခါ တပည့်တော်တို့သည် ရောက်လာ၍၊
ထိုမိန်းမနှင့် စကားပြောတော်မူသည်ကို အံ့သြခြင်း
ရှိကြ၏။ သို့သော်လည်း၊ အဘယ် အလိုတော်ရှိ
သနည်း၊ ထိုမိန်းမနှင့် အဘယ်ကြောင့် စကားပြော
တော်မူသနည်းဟု အဘယ်သူမျှ မလျှောက်ကြ။
၂၈ ထိုမိန်းမသည်လည်း ရေအိုးကို ထားခဲ့၍ မြို့ထဲ
သို့သွားပြီးလျှင်၊
၂၉ အကျွန်ုပ် ပြုဘူးသမျှသော အမှုအရာတို့ကို
ထုတ်ဘော်သောသူကို လာ၍ ကြည့်ကြပါ။ ထိုသူ
သည် ခရစ်တော်မှန်လိမ့်မည်လောဟု လူများတို့အား
ပြောဆိုသော်၊
၃၀ သူတို့သည် မြို့ထဲမှ ထွက်၍ အထံတော်သို့ သွား
ကြ၏။
၃၁ မရောက်မှီတွင် တပည့်တော်တို့က၊ အရှင်ဘုရား၊
အစာကို သုံးဆောင်တော်မူပါဟု တောင်းပန်ကြလျှင်၊
၃၂ သင်တို့ မသိသော စားစရာသည် ငါ၌ရှိသည်ဟု
မိန့်တော်မူ၏။
၃၃ ထိုကြောင့် တပည့်တော်တို့က၊ တစုံတယောက်
သောသူသည် စားစရာကို ပို့ပြီလောဟု အချင်းချင်း
မေးမြန်းကြလျှင်၊
၃၄ ယေရှုက၊ ငါ့ကို စေလွှတ်တော်မူသော သူ၏
အလိုတော်ကို ဆောင်ခြင်း၊ သူ၏အမှုတော်ကို ပြီးစီး
ခြင်းအမှုသည် ငါ့စားစရာဖြစ်၏။

၃၅ ယခုမှစ၍လေးလ လွန်လျှင်၊ စပါးရိတ်ရာကာလ
ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု သင်တို့ဆိုတတ်သည် မဟုတ်လော။
ငါဆိုသည်ကား၊ စပါးရိတ်ခြင်းအလို့ငှါလယ်ပြင်တို့သည်
ယခုပင် ဝင်းဝင်းရှိသည်ကို မျှော်၍ ကြည့်ကြလော့။
၃၆ စပါးရိတ်သောသူသည် အခကို ခံရ၍ ထာဝရ
အသက်ရှင်ခြင်းအလို့ငှါ အသီးအနှံကို စုသိမ်း၏။
သို့ဖြစ်လျှင် မျိုးကြဲသောသူနှင့် စပါးရိတ်သောသူတို့
သည် အတူဝမ်းမြောက်ကြလိမ့်မည်။
၃၇ တဦးကား မျိုးကြဲ၏။ တဦးကား စပါးရိတ်၏
ဟူသောစကားသည် ဤအရာ၌ အမှန်ကျသတည်း။
၃၈ သင်တို့သည် လယ်မလုပ်သောအရပ်၌ စပါးရိတ်
စေခြင်းငှါ သင်တို့ကို ငါစေလွှတ်၏။ အခြားသော
သူတို့သည် လယ်လုပ်ကြ၍၊ သင်တို့သည် ထိုသူတို့၏
အလုပ်ထဲသို့ ဝင်ရကြ၏ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၃၉ ရှမာရိမိန်းမက၊ အကျွန်ုပ်ပြုဘူးသမျှသော အမှု
အရာတို့ကို သူသည် ထုတ်ဘော်ပြီဟု သက်သေ
ခံသောစကားကြောင့်၊ ထိုမြို့၌နေသော ရှမာရိလူ
အများတို့သည် ယေရှုကို ယုံကြည်ကြ၏။
၄၀ ထိုကြောင့်၊ ရှမာရိလူတို့သည် အထံတော်သို့
ရောက်လျှင်၊ မိမိတို့အရပ်၌ နေတော်မူမည်အကြောင်း
တောင်းပန်ကြ၏။ ထိုအရပ်၌ နှစ်ရက် နေတော်မူ၏။
၄၁ အခြားသောသူ အများတို့သည် နှုတ်ကပတ်
စကားတော်ကြောင့် ယုံကြည်၍၊
၄၂ ထိုမိန်းမအား၊ ယခုဖြစ်လျှင် ငါတို့သည် သင်၏
စကားကြောင့်သာ ယုံကြည်သည် မဟုတ်။ စကား
တော်ကို ကိုယ်တိုင်ကြားနာရ၍၊ ဤသူသည် လော
ကီသားတို့ကို ကယ်တင်တော်မူသော သခင် တည်း
ဟူသော ခရစ်တော် အမှန်စင်စစ် ဖြစ်တော်မူကြောင်း
ကိုသိသည်ဟု ဆိုကြ၏။
၄၃ နှစ်ရက်လွန်ပြီးလျှင်၊ ထိုအရပ်မှထွက်၍နာဇရက်
မြို့ကို ရှောင်လျက် ဂါလိလဲပြည်သို့ ကြွတော်မူ၏။
၄၄ အကြောင်းမူကား၊ ပရောဖက်သည် မိမိနေရင်း
ပြည်၌အသရေမရှိဟု ယေရှုသည် ကိုယ်တိုင်သက်သေ
ခံတော်မူ၏။
၄၅ ဂါလိလဲပြည်သို့ ရောက်တော်မူသော အခါ၊
ဂါလိလဲလူတို့သည် ကိုယ်တော်ကို လက်ခံကြ၏။
အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူတို့သည် ယေရုရှလင်မြို့၌
ခံသောပွဲသို့ သွားတတ်သဖြင့်၊ ထိုပွဲ အတွင်းတွင်
ပြုတော်မူသမျှတို့ကို မြင်ခဲ့ကြ၏။
၄၆ ရေကို စပျစ်ရည်ဖြစ်စေသောအရပ်၊ ဂါလိလဲပြည်
ကာနမြို့သို့ တဖန် ကြွတော်မူ၏။ ကပေရနောင်မြို့
၌အမတ် တယောက်၏ သားသည် အနာရောဂါ
စွဲလျက်ရှိ၏။
၄၇ ယေရှုသည် ယုဒပြည်မှ ဂါလိလဲပြည်သို့ ရောက်
တော်မူသည်ကို ထိုအမတ်သည် ကြားလျှင်၊ အထံ
တော်သို့သွား၍ သေခါနီးဖြစ်သော မိမိသားဆီသို့ကြွ၍
အနာရောဂါကို ငြိမ်းစေတော်မူမည် အကြောင်း
တောင်းပန်လေ၏။
၄၈ ယေရှုကလည်း၊ သင်တို့သည် နိမိတ်လက္ခဏာ
နှင့် အံ့ဘွယ်သောအမှုတို့ကို မမြင်ရလျှင် ယုံခြင်းမရှိ
ကြဟု မိန့်တော်မူသော်၊
၄၉ သခင်၊ အကျွန်ုပ်သား မသေမှီ ကြွတော်မူပါဟု
အမတ်လျှောက်ပြန်၏။
၅၀ ယေရှုကလည်း၊ သွားလော့။ သင်၏သားသည်
အသက်ချမ်းသာရပြီဟုမိန့်တော်မူ၏။ ထိုအမတ်သည်
ယေရှု မိန့်တော်မူသောစကားကို ယုံ၍သွားလေ၏။
၅၁ လမ်း၌ သွားစဉ်တွင် မိမိ ငယ်သားတို့သည်
ခရီးဦးကြိုလာ၍၊ ကိုယ်တော်၏ သားသည် အသက်
ချမ်းသာရပါပြီဟု ကြားလျှောက်ကြ၏။
၅၂ အဘယ်အချိန်၌ သက်သာခြင်းသို့ ရောက်သ
နည်းဟု မေးလျှင်၊ မနေ့ ခုနစ်နာရီ အချိန်၌ ဖျားနာ
ပျောက်ပါသည်ဟု လျှောက်ကြ၏။
၅၃ ထိုအချိန်ကား၊ သင်၏ သားသည် အသက် ချမ်း
သာရပြီဟု ယေရှု မိန့်တော်မူသောအချိန်ဖြစ်သည်ကို
အဘ သိ၍၊ ကိုယ်တိုင်မှစသော မိမိအိမ်သူအိမ်သား
အပေါင်းတို့သည် ယုံကြည်ခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။
၅၄ ဤနိမိတ်လက္ခဏာတော်ကား၊ ယေရှုသည်
ယုဒပြည်မှ ဂါလိလဲပြည်သို့ ကြွသည်နောက်၊ ပြတော်
မူသော ဒုတိယ နိမိတ်လက္ခဏာ ဖြစ်သတည်း။

၅

၁ ထိုနောက်မှ ယုဒပွဲခံစဉ်တွင်၊ ယေရှုသည် ယေရုရှ
လင်မြို့သို့ ကြွတော်မူ၏။
၂ ယေရုရှလင်မြို့၌ သိုးတံခါးနားမှာ ဟေဗြဲဘာသာ
စကားအားဖြင့် ဗေသေသဒ အမည်ရှိသော ရေကန်
ရှိ၏။ ထိုရေကန်သည် ကနားပြင် ငါးဆောင်နှင့်
ပြည့်စုံ၏။
၃ ထိုကနားပြင်တို့၌ မျက်စိကန်း၊ ခြေမစွမ်း၊ ကိုယ်ပိန်
ခြောက်သော သူတို့မှစ၍ အနာရောဂါစွဲသော သူများ
အပေါင်းတို့သည် ရေလှုပ်ရှားခြင်းကို မြော်လင့်၍
နေကြ၏။
၄ အကြောင်းမူကား၊ အချိန်တန်လျှင် ကောင်းကင်
တမန်သည် ရေကန်သို့ ဆင်းသက်၍ ရေကိုလှုပ်ရှား

တတ်၏။ ထိုသို့ ရေလှုပ်ရှားသည်နောက်၊ ရှေဦးစွာ
ဝင်သောသူသည် မိမိ၌ စွဲသမျှသော အနာရောဂါနှင့်
ကင်းလွတ်ခြင်းသို့ ရောက်တတ်၏။
၅ ထိုအခါ သုံးဆယ်ရှစ်နှစ်ပတ်လုံး ရောဂါစွဲသော
သူတယောက်သည် ရေကန်နားမှာရှိ၏။
၆ ထိုသူသည် တုံးလုံးနေသည်ကို ယေရှုမြင်တော်
မူ၍ ကြာလှပြီဟု သိတော်မူလျှင်၊ သင်သည် ကျန်းမာ
ခြင်းသို့ ရောက်လိုသလောဟု မေးတော်မူ၏။
၇ နာသောသူကလည်း၊ သခင်၊ ရေလှုပ်ရှားသော
အခါ ရေကန်ထဲသို့အကျွန်ုပ်ကို သွင်းထားမည့်သူမရှိပါ။
အကျွန်ုပ်သွားစဉ်တွင် အခြားသောသူသည် အကျွန်ုပ်
ရှေ့မှာ ဝင်တတ်ပါသည်ဟု လျှောက်၏။
၈ ယေရှုကလည်း ထလော့။ ကိုယ်အိပ်ယာကို
ဆောင်၍ လှမ်းသွားလော့ဟု မိန့်တော်မူသည်၊
၉ ခဏခြင်းတွင် ထိုသူသည် ပကတိအဖြစ်သို့
ရောက်၍၊ မိမိ အိပ်ရာကို ဆောင်လျက် လှမ်းသွား၏။
၁၀ ထိုနေ့သည် ဥပုသ်နေ့ဖြစ်၏။ ထိုကြောင့် ယုဒ
လူတို့က ဥပုသ်နေ့ဖြစ်၏။ အိပ်ရာကို မဆောင်အပ်ဟု
ရောဂါကင်းသောသူအား ဆိုကြ၏။
၁၁ သူကလည်း၊ အကျွန်ုပ်ကို ကျန်းမာစေသော
သူက၊ ကိုယ်အိပ်ရာကို ဆောင်၍ လှမ်းသွားလော့ဟု
ဆိုသည်ဟု ပြန်ပြော၏။
၁၂ ယုဒလူတို့ကလည်း၊ ကိုယ်အိပ်ယာကို ဆောင်
၍လှမ်းသွားလော့ဟု သင့်အား ဆိုသောသူကား
အဘယ်သူနည်းဟု မေးမြန်းကြ၏။
၁၃ ထိုသူကား အဘယ်သူဖြစ်သည်ကို ရောဂါကင်း
သောသူသည် မသိ။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုအရပ်၌
လူစုဝေးလျက်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ယေရှုသည် မထင်မရှား
ထွက်ကြွတော်မူ၏။
၁၄ ထိုနောက်မှ ယေရှုသည် ဗိမာန်တော်၌ထိုသူကို
တွေ့တော်မူလျှင် သင်သည် ကျန်းမာခြင်းရှိ၏။ သာ၍
ဆိုးသောဘေးနှင့် ကင်းလွတ်မည်အကြောင်း နောက်
တဖန် ဒုစရိုက်ကို မပြုနှင့်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၁၅ ထိုသူသည် သွား၍ မိမိကို ကျန်းမာစေသော
သူသည် ယေရှု ဖြစ်သည်ကို ယုဒလူတို့အား ကြား
ပြောလေ၏။
၁၆ ထိုအမှုကို ဥပုသ်နေ့၌ ပြုတော်မူသောကြောင့်၊
ယုဒလူတို့သည် ယေရှုကို ညှဉ်းဆဲကြ၏။
၁၇ ယေရှုကလည်း၊ ငါ့ခမည်းတော်သည် ယခုတိုင်
အောင် အလုပ်လုပ်တော်မူသည်ဖြစ်၍ ငါသည်လည်း
လုပ်၏ဟု ပြန်ပြောတော်မူ၏။
၁၈ သို့ဖြစ်၍ ဥပုသ်နေ့ကို ဖျက်သည် သာမက၊
ဘုရားသခင်ကို မိမိအဘဟု ခေါ်၍ မိမိကို ဘုရားသခင်
နှင့် ပြိုင်နိုင်းတော်မူသောကြောင့်၊ ယုဒလူတို့သည်
ကိုယ်တော်ကို သတ်ခြင်းငှါ သာ၍ ရှာကြံကြ၏။
၁၉ ယေရှုကလည်း၊ သင်တို့အား ငါအမှန်အကန်
ဆိုသည်ကား၊ ခမည်းတော်ပြုတော်မူသော အမှုကို
သားတော်သည် မြင်၍သာပြု၏။ မိမိအလိုအလျောက်
အဘယ်အမှုကိုမျှ မပြုနိုင်။ ခမည်းတော်ပြုတော်မူသမျှ
အတိုင်း သားတော်လည်းပြု၏။
၂၀ ခမည်းတော်သည် သားတော်ကို ချစ်တော်မူ၍
ပြုတော်မူသမျှတို့ကို သားတော်အား ပြတော်မူ၏။
သင်တို့သည် အံ့သြဘွယ်ရှိစေခြင်းငှါ ဤမျှမကသာ
၍ကြီးစွာသော အမှုအရာတို့ကို သားတော်အား
ပြတော်မူလိမ့်မည်။
၂၁ ခမည်းတော်သည် သေလွန်သော သူတို့ကို
ထမြောက် ရှင်ပြန်စေတော်မူ သကဲ့သို့၊ ထိုနည်းတူ
သားတော်သည်လည်း အလိုရှိသမျှသော သူတို့ကို
ရှင်စေ၏။
၂၂ လူအပေါင်းတို့သည် ခမည်းတော်ကို ရိုသေသည်
နည်းတူ၊
၂၃ သားတော်ကို ရိုသေစေမည်အကြောင်း၊ ခမည်း
တော်သည် အဘယ်သူကိုမျှ တရားစီရင်တော်မမူ။
တရားစီရင်ခြင်းအခွင့် ရှိသမျှကို သားတော်အား
အပ်ပေးတော်မူ၏။ သားတော်ကို မရိုသေသော
သူသည်ကား၊ သားတော်ကို စေလွှတ်တော်မူသော
ခမည်းတော်ကို မရိုသေသောသူဖြစ်၏။
၂၄ ငါ အမှန်အကန် ဆိုသည်ကား၊ ငါ့စကားကို
နားထောင်၍ ငါ့ကို စေလွှတ်တော်မူသော သူကို
ယုံကြည်သောသူသည် ထာဝရ အသက်ကို ရသည်
ဖြစ်၍ အပြစ်စီရင်ခြင်းကို မခံရ။ သေခြင်းမှ အသက်ရှင်
ခြင်းသို့ ကူးမြောက်သောသူ ဖြစ်၏။
၂၅ ငါ အမှန်အကန် ဆိုသည်ကား၊ သေလွန်သော
သူတို့သည် ဘုရားသခင်သားတော်၏ စကားသံကို
ကြား၍၊ ကြားသောအားဖြင့် အသက်ရှင်ရမည့် အချိန်
ကာလသည် လာ၍ ယခုပင် ရောက်လျက်ရှိ၏။
၂၆ အကြောင်းမူကား၊ ခမည်းတော်သည် ကိုယ်၌
အသက် ရှိတော်မူသည်နည်းတူ သားတော်သည် မိမိ၌
အသက်ရှိရသော အခွင့်ကို ပေးတော်မူ၏။
၂၇ သားတော်သည် လူသားဖြစ်သောကြောင့်
တရားစီရင်ခြင်း အခွင့်ကိုလည်း အပ်ပေးတော်မူ၏။
၂၈ ဤအမှုအရာကို အံ့သြခြင်း မရှိကြနှင့်။ သင်္ချိုင်း

များမှာ ရှိသောသူ အပေါင်းတို့သည် သားတော်၏
စကားသံကို ကြား၍၊
၂၉ ထွက်ရမည့် အချိန်ကာလ ရောက်လတံ့။ ကောင်း
သောအကျင့်ကို ကျင့်သောသူတို့သည် အသက်ရှင်ရာ
ထမြောက်ခြင်းသို့၎င်း၊ ဆိုးယုတ်သောအကျင့်ကို
ကျင့်သောသူတို့သည် အပြစ်စီရင်ရာ ထမြောက်ခြင်း
သို့၎င်း ထွက်ရကြလတံ့။
၃၀ ငါသည် ကိုယ်အလိုအလျောက် အဘယ်အမှုကို
မျှမပြုနိုင်။ ငါသည် ကြားသည်အတိုင်း တရားစီရင်၏။
ငါစီရင်ခြင်းသည်လည်း တရားတော်နှင့် ညီညွတ်၏။
အကြောင်းမူကား၊ ငါသည် ကိုယ်အလိုသို့ မလိုက်။
ငါ့ကို စေလွှတ်တော်မူသော ခမည်းတော်၏ အလို
သို့လိုက်၏။
၃၁ ငါသည် ကိုယ်အကြောင်းကို သက်သေခံလျှင်
ငါ့သက်သေ မတည်။
၃၂ ငါ၏ အကြောင်းကို သက်သေခံသောသူတပါး
ရှိသေး၏။ ထိုသူ၏သက်သေ တည်ကြောင်းကို ငါသိ၏။
၃၃ သင်တို့သည် ယောဟန်ထံသို့ စေလွှတ်ကြ၏။
သူသည် သမ္မာတရားဘက်၌ သက်သေခံ၏။
၃၄ သို့သော်လည်း လူပေးသော သက်သေကို
ငါသည် ပမာဏ မပြု။ သင်တို့သည် ကယ်တင်ခြင်းသို့
ရောက်မည် အကြောင်း ဤစကားကို ငါပြော၏။
၃၅ ယောဟန်သည် ညှိထွန်း၍ လင်းသော ဆီမီး
ဖြစ်၏။ သင်တို့သည် သူ၏ အလင်း၌ ခဏသာ
မွေ့လျော်ခြင်းငှါ အလိုရှိကြ၏။
၃၆ ယောဟန်၏ သက်သေထက် သာ၍ ကြီးသော
သက်သေသည် ငါ၌ရှိ၏။ အကြင်အမှုတို့ကို ငါပြီးစီး
စေခြင်းငှါ ခမည်းတော်သည် ငါ့လက်သို့ အပ်တော်မူ၍၊
ငါပြုသော ထိုအမှုတို့သည်လည်း ငါ့ဘက်၌ နေ၍၊
ခမည်းတော်သည် ငါ့ကို စေလွှတ်တော်မူသည် အ
ကြောင်းကို သက်သေခံ ကြ၏။
၃၇ ခမည်းတော်သည်လည်း ငါ့ဘက်၌ သက်သေခံ
တော်မူ၏။ ခမည်းတော်၏ စကားသံတော်ကို သင်တို့
သည် မကြား၊ သဏ္ဌာန်တော်ကို မမြင်၊
၃၈ နှုတ်ကပတ် တော်သည်လည်း သင်တို့၌ မတည်။
အကြောင်းမူကား၊ စေလွှတ်တော်မူသော သူကို
သင်တို့သည် မယုံကြည်ဘဲ နေကြ၏။
၃၉ ကျမ်းစာအားဖြင့် ထာဝရ အသက်ကို ရမည်ဟု
စိတ်ထင်နှင့်သင်တို့သည် ကျမ်းစာကို စေ့စေ့ကြည့်ရှု
ကြ၏။ ထိုကျမ်းစာပင် ငါ၏ သက်သေဖြစ်၏။
၄၀ သင်တို့သည် အသက်ကို ရအောင် ငါ့ထံသို့
လာခြင်းငှါ အလို မရှိကြ။
၄၁ လူပေးသော ဘုန်းအသရေကို ငါမခံ။
၄၂ သို့သော်လည်း ဘုရားသခင်ကို ချစ်ခြင်းမေတ္တာ
သည် သင်တို့၌ မရှိသည်ကို ငါသိ၏။
၄၃ ငါသည် ခမည်းတော်၏ အခွင့်နှင့် ရောက်လာ
သော်လည်း သင်တို့သည် ငါ့ကို လက်မခံကြ။ အခြား
သောသူသည် မိမိအခွင့်နှင့် ရောက်လာလျှင် ထိုသူကို
လက်ခံကြလိမ့်မည်။
၄၄ အချင်းချင်းပေးသော ဘုန်းအသရေကိုသာ ခံ၍၊
ဘုရားသခင်သာလျှင် ပေးတော်မူတတ်သော ဘုန်း
အသရေကို အလိုမရှိသော သင်တို့သည် အဘယ်သို့
ယုံကြည်နိုင်မည်နည်း။
၄၅ ခမည်းတော် ရှေ့၌ ငါသည် သင်တို့ကို အပြစ်
တင်မည်ဟု မထင်ကြနှင့်။ သင်တို့ကို အပြစ်တင်သော
သူတပါးရှိသေး၏။ ထိုသူကား သင်တို့ ကိုးစားသော
မောရှေပေတည်း။
၄၆ သင်တို့သည် မောရှေ၏ စကားကို ယုံလျှင်
ငါ့စကားကို မယုံဘဲမနေနိုင်ကြ။ အကြောင်းမူကား၊
မောရှေသည် ငါ့အကြောင်းကို ရေးထား၏။
၄၇ သူရေးထားသော စာကို သင်တို့သည် မယုံလျှင်၊
ငါ့စကားကို အဘယ်သို့ ယုံနိုင်မည်နည်းဟု ယုဒလူ
တို့အား မိန့်တော်မူ၏။

၆

၁ ထိုနောက်မှ ယေရှုသည် တိဗေရိအိုင်တည်း
ဟူသော ဂါလိလဲအိုင်ကို ကူးတော်မူ၏။
၂ အနာရောဂါ စွဲသောသူတို့၌ ပြတော်မူသော
နိမိတ်လက္ခဏာတို့ကို လူအစုအဝေး အပေါင်းတို့သည်
မြင်ကြသဖြင့် နောက်တော်သို့ လိုက်ကြ၏။
၃ ယေရှုသည် တောင်ပေါ်သို့ တက်ကြွ၍ တပည့်
တော်တို့နှင့်အတူ ထိုင်တော်မူ၏။
၄ ထိုအခါ ယုဒလူတို့၏ ပသခါပွဲခံချိန် ရောက်လုနီး
သတည်း။
၅ ယေရှုသည် မျှော်ကြည့်၍ လူအစုအဝေးအပေါင်း
တို့သည် အထံတော်သို့ လာကြသည်ကို မြင်တော်မူ
လျှင်၊ ဖိလိပ္ပုအား၊ ဤသူတို့စားစရာမုန့်ကို အဘယ်မှာ
ဝယ်မည်နည်းဟု မေးတော်မူ၏။
၆ ထိုသို့မေးတော်မူသော်၊ မိမိ အဘယ်သို့ပြုမည်
ကို သိတော်မူလျက်ပင် ဖိလိပ္ပုကို စုံစမ်းခြင်းငှါသာ
မေးတော်မူ၏။
၇ ဖိလိပ္ပု ကလည်း ဤသူတို့သည် မုန့် တဖဲ့စီ
စေ့အောင် ဒေနာရိအပြား နှစ်ရာ အဘိုးထိုက်သော

မုန့် မလောက်ပါဟု လျှောက်လေ၏။
၈ ရှိမုန်ပေတရု၏ညီ အန္ဒြေ အမည်ရှိသောတပည့်
တော်က၊
၉ မုယောမုန့် ငါးလုံးနှင့် ငါးကလေး နှစ်ကောင်
ပါသောသူငယ် တယောက် ရှိပါ၏။ သို့သော်လည်း
ဤမျှလောက် များစွာသောလူတို့သည် ရှိကြသည်
ဖြစ်၍၊ ထိုမုန့်နှင့် ငါးနှစ်ကောင်တို့ကို အဘယ်ပြောစရာ
ရှိပါသနည်းဟု လျှောက်၏။
၁၀ ယေရှုကလည်း၊ လူများတို့ကို လျောင်းကြစေဟု
မိန့်တော်မူ၏။ ထိုအရပ်၌ မြက်ပင်ထူပြောလျက်
ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အရေအတွက်အားဖြင့် ငါးထောင်မျှ
လောက်သောလူတို့သည် လျောင်းကြ၏။
၁၁ ယေရှုသည် မုန့်ကိုယူ၍ ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်း
ပြီးမှ တပည့်တော်တို့အား ဝေငှတော်မူ၍၊ တပည့်
တော်တို့သည် လျောင်းသော သူတို့အား ဝေငှပြန်၏။
ထိုနည်းတူ ငါးနှစ်ကောင်ကို လူများလိုချင်သမျှ ဝေငှ
ကြ၏။
၁၂ ထိုသူတို့သည် ဝကြပြီးမှ ကိုယ်တော်က ဘာမျှ
မပျောက်စေခြင်းငှါ ကျန်ကြွင်းသောအကျိုးအပဲ့တို့ကို
ကောက်သိမ်းကြလော့ဟု တပည့်တော်တို့အား မိန့်
တော်မူသည်ဖြစ်၍၊
၁၃ စားသောသူတို့၌ ကျန်ကြွင်းသော မုယောမုန့်
ငါးလုံး၏ အကျိုးအပဲ့တို့ကို ကောက်သိမ်း၍ တဆယ်
နှစ်တောင်း အပြည့်ရကြ၏။
၁၄ ထိုသို့ ယေရှုပြတော်မူသော နိမိတ်လက္ခဏာကို
ထိုလူများတို့သည် မြင်လျှင်၊ ဤသူကား ဤလောက
သို့ ကြွလာရသော ပရောဖက်အမှန် ဖြစ်သည်ဟု
ဆိုကြ၏။
၁၅ ထိုသူ တို့သည် ကိုယ်တော်ကို ရှင်ဘုရင်အရာ၌
ချီးမြှောက်ခြင်းငှါ လာ၍ အနိုင်အထက် ပြုကြမည်
အကြောင်းကို ယေရှုသည် သိတော်မူလျှင်၊ တောင်ပေါ်
သို့ တယောက်တည်း ကြွတော်မူပြန်၏။
၁၆ ညအချိန် ရောက်သောအခါ တပည့်တော်တို့
သည် အိုင်သို့ သွား၍ လှေထဲသို့ ဝင်ပြီးလျှင်၊ ကပေရ
နောင်မြို့သို့ ရောက်အံ့သောငှါ အိုင်ကို ကူးကြ၏။
၁၇ ထိုအခါ မှောင်မိုက်ဖြစ်၍ ယေရှုသည် သူတို့
ရှိရာသို့ မရောက်သေး။
၁၈ လေပြင်းမုန်တိုင်းလာ၍ လှိုင်းတံပိုး ထလေ၏။
၁၉ ခရီး တတိုင်ခွဲ နှစ်တိုင်လောက် တက်ခတ်၍
ရောက်သောအခါ၊ ယေရှုသည် အိုင်ပေါ်မှာ စက်တော်
ဖြန့်၍ လှေအနီးသို့ ချဉ်းတော်မူသည်ကို သူတို့သည်
မြင်၍ ကြောက်လန့်ခြင်း ရှိကြ၏။
၂၀ ကိုယ်တော်ကလည်း၊ ငါပင်ဖြစ်သည်၊ မကြောက်
လန့်ကြနှင့်ဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊ လှေထဲသို့ကိုယ်တော်ကို
ဝမ်းမြောက်စွာ ခံယူကြ၏။
၂၁ လှေသည်လည်း ရောက်လိုသော အရပ်သို့
တခဏခြင်းတွင် ဆိုက်လေ၏။
၂၂ အိုင်တဘက်၌နေသော လူအစုအဝေးတို့သည်
ကား၊
၂၃ အထက်က သခင်ဘုရားသည် ကျေးဇူးတော်ကို
ချီးမွမ်းပြီးမှ၊ လူများသည် မုန့်ကို စားကြရာ အရပ်နှင့်
အနီး၊ တိဗေရိမြို့မှ အခြားသော လှေငယ်များ လာ
သော်လည်း၊ မနေ့၌ တပည့်တော်တို့ဝင်သော လှေမှ
တပါး အဘယ်လှေမျှ မရှိသည်ကိုငှင်း၊ ယေရှုသည်
ထိုလှေထဲသို့တပည့်တော်တို့နှင့်အတူ ဝင်တော်မမူ
ဘဲလျက်၊ တပည့်တော်တို့သာ သွားသည်ကိုငှင်း
မြင်ကြ၍၊
၂၄ ထိုအရပ်၌ ယေရှုမှစသော တပည့်တော်တို့
မရှိသည်ကို သိကြသဖြင့်၊ နက်ဖြန်နေ့၌ လှေစီး၍
ယေရှုကိုရှာခြင်းငှါ ကပေရနောင်မြို့သို့ သွားကြ၏။
၂၅ အိုင်တဘက်၌ တွေ့လျှင် အရှင်ဘုရား၊ အဘယ်
သောအခါ ဤအရပ်သို့ ကြွလာတော်မူ သနည်းဟု
မေးလျှောက်ကြ၏။
၂၆ ယေရှုကလည်း၊ ငါအမှန်အကန် ဆိုသည်ကား၊
သင်တို့သည် နိမိတ်လက္ခဏာတို့ကို မြင်သောကြောင့်
ငါ့ကိုရှာသည် မဟုတ်။
၂၇ မုန့်ကို စား၍ ဝသောကြောင့်သာ ရှာကြ၏။
ပျက်စီးတတ်သောအစာကို ရခြင်းငှါ မကြိုးစားကြနှင့်။
လူသားသည် သင်တို့အား ပေး၍ ထာဝရ အသက်နှင့်
အမျှတည်တတ်သော အစာကို ရခြင်းငှါ ကြိုးစား
ကြလော့။ ထိုသားသည် ခမည်းတော်ဘုရား၏ တံဆိပ်
ခတ်ခြင်းကို ခံသောသူ ဖြစ်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၂၈ ထိုသူတို့ကလည်း၊ ဘုရားသခင်၏ အလိုတော်
နှင့်ညီသော အကျင့်ကို ကျင့်ခြင်းငှါ အဘယ်သို့ပြုရပါ
မည်နည်းဟု မေးလျှောက်ကြ၏။
၂၉ ယေရှုကလည်း ဘုရားသခင် စေလွှတ်တော်မူ
သောသူကို ယုံကြည်ခြင်းအကျင့်ကား၊ အလိုတော်နှင့်
ညီသော အကျင့်တည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။
၃၀ ထိုသူတို့ကလည်း၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်မျက်စိ
နှင့်မြင်၍ ကိုယ်တော်ကို ယုံကြည်မည် အကြောင်း
အဘယ် နိမိတ်လက္ခဏာကို ပြတော်မူသနည်း။ အ
ဘယ်အမှုကို ပြုတော်မူသနည်း။

၃၁ ကျမ်းစာ၌ လာသည်ကား၊ ထိုသူတို့ စားစရာဘို့
ကောင်းကင်မှမုန့်ကို ပေးတော်မူသည်ဟု လာသည်
နှင့်အညီ၊ ငါတို့ဘိုးဘေးများသည် တော၌ မန္နကို
စားကြသည်ဟု လျှောက်ကြ၏။
၃၂ ယေရှုကလည်း ငါအမှန်အကန် ဆိုသည်ကား၊
မောရှေသည် ကောင်းကင်မုန့်ကို သင်တို့အားမပေး။
ခမည်းတော်သည် မှန်သောကောင်းကင်မုန့်ကို သင်တို့
အားပေးတော်မူ၏။
၃၃ ဘုရားသခင်၏ မုန့်မူကား၊ ကောင်းကင်မှ ဆင်း
သက်၍ လောကီသားတို့အား အသက်ကို ပေးသော
မုန့်ပေတည်းဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊
၃၄ သခင်၊ ထိုမုန့်ကိုအကျွန်ုပ်တို့အား အစဉ်မပြတ်
ပေးတော်မူပါဟု လျှောက်ကြ၏။
၃၅ ယေရှုကလည်း၊ ငါသည် အသက်မုန့်ဖြစ်၏။ ငါ့ထံ
သို့ လာသောသူသည် နောက်တဖန် အဆာအမွတ်
မခံရ။ ငါ့ကို ယုံကြည်သောသူသည် နောက်တဖန် ရေ
ငတ် မခံရ။
၃၆ သို့သော်လည်း သင်တို့သည် ငါ့ကို မြင်လျက်ပင်
မယုံကြည်ကြဟု ငါဆိုခဲ့ပြီ။
၃၇ ခမည်းတော်သည် ငါ့အား ပေးတော်မူသမျှသော
သူတို့သည် ငါ့ထံသို့ လာကြလိမ့်မည်။ ငါ့ထံသို့
လာသော သူကို ငါသည် အလျှင်းမပယ်။
၃၈ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည် ကိုယ်အလိုသို့ လိုက်
ခြင်းငှါ ကောင်းကင်မှ ဆင်းသက်သည် မဟုတ် ငါ့ကို
စေလွှတ်တော်မူသောသူ၏အလိုတော်သို့ လိုက်ခြင်းငှါ
ဆင်းသက်၏။
၃၉ ငါ့ကို စေလွှတ်တော်မူသော ခမည်းတော်၏
အလိုတော်ကား၊ ငါ့အားပေးသောသူတို့တွင် တစုံတ
ယောက်ကိုမျှ ငါမပျောက်စေရဘဲ နောက်ဆုံးသော
နေ့၌ ထိုသူအပေါင်းတို့ကို ထမြောက်စေခြင်းငှါ၎င်း၊
၄၀ သားတော်ကို ကြည့်မြင်၍ ယုံကြည်သောသူ
ရှိသမျှတို့သည် ထာဝရအသက်ကို ရစေခြင်းငှါ၎င်း
အလိုတော်ရှိ၏။ ငါသည်လည်း နောက်ဆုံးသောနေ့၌
ထိုသူတို့ကို ထမြောက်စေမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၄၁ ငါသည် ကောင်းကင်မှ ဆင်းသက်သော မုန့်ဖြစ်
၏ဟု မိန့်တော်မူသည်ကို ယုဒလူတို့က၊
၄၂ ဤသူသည် ယောသပ်၏သား ယေရှုဖြစ်သည်
မဟုတ်လော။ သူ၏ မိဘကို ငါတို့သိသည် မဟုတ်
လော။ ငါသည် ကောင်းကင်မှ ဆင်းသက်၏ဟု သူ
သည် အဘယ်သို့ ဆိုရသနည်းဟု ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်
လျက်ဆိုကြ၏။
၄၃ ယေရှုကလည်း၊ ငါ့ကို အချင်းချင်း ကဲ့ရဲ့၍ အပြစ်
မတင်ကြနှင့်။
၄၄ ငါ့ကို စေလွှတ်တော်မူသော ခမည်းတော်သည်
သွေးဆောင်တော် မမူလျှင်၊ အဘယ်သူမျှ ငါ့ထံသို့
မလာနိုင်။ လာသောသူကို နောက်ဆုံးသောနေ့၌ ငါ
ထမြောက်စေမည်။
၄၅ အနာဂတ္တိကျမ်း၌ လာသည်ကား၊ ထိုသူအပေါင်း
တို့သည် ဘုရားသခင် ဆုံးမသွန်သင်တော်မူသောသူ
ဖြစ်ကြလိမ့်မည်ဟု လာသည်နှင့်အညီ၊ ခမည်းတော်
ထံ၌ နားထောင်၍ နည်းခံသောသူ မှန်သမျှတို့သည်
ငါ့ထံသို့ လာကြ၏။
၄၆ ထိုသို့ ငါဆိုသော်၊ ဘုရားသခင့် အထံတော်က
ကြွလာသောသူ မှတပါး တစုံတယောက်သောသူ
သည် ခမည်းတော်ကို မြင်ခဲ့ပြီဟု မဆိုလို။ ကြွလာ
သောသူမူကား၊ ခမည်းတော်ကို မြင်ခဲ့ပြီ။
၄၇ ငါအမှန်အကန် ဆိုသည်ကား၊ ငါ့ကို ယုံကြည်
သောသူသည် ထာဝရ အသက်ကို ရ၏။
၄၈ ငါသည် အသက်မုန့် ဖြစ်၏။
၄၉ သင်တို့ ဘိုးဘေးများသည် တော၌ မန္နကို
စားလျက် သေရကြ၏။
၅၀ ကောင်းကင်မှ ဆင်းသက်သော မုန့်ကို စားသော
သူသည် သေခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်၏။
၅၁ ငါသည် ကောင်းကင်မှ ဆင်းသက်သော အသက်
မုန့် ဖြစ်၏။ ဤမုန့်ကို စားသောသူမည်သည်ကား၊
အစဉ်မပြတ် အသက်ရှင်လိမ့်မည်။ ငါပေးသောမုန့်ကား၊
လောကီသားတို့၏ အသက်အဘို့အလိုငှါ စွန့်သော
ငါ၏ အသားပေတည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။
၅၂ ထိုအခါ ယုဒလူတို့က၊ ဤသူသည် မိမိအသား
ကို ငါတို့ စားစရာဘို့ အဘယ်သို့ ပေးနိုင်သနည်းဟု
အချင်းချင်း ငြင်းခုံကြ၏။
၅၃ ယေရှုကလည်း၊ ငါအမှန် အကန်ဆိုသည်ကား၊
လူသား၏ အသားကိုမစား၊ အသွေးကို မသောက်လျှင်
သင်တို့၌ အသက်မရှိ။
၅၄ ငါ၏ အသားကို စား၍ ငါ၏ အသွေးကိုလည်း
သောက်သော သူသည် ထာဝရ အသက်ကို ရ၏။
ထိုသူကိုနောက်ဆုံးသော နေ့၌ ငါထမြောက်စေမည်။
၅၅ ငါ၏ အသားသည် စားစရာကောင်း၏။ ငါ၏
အသွေးလည်း သောက်စရာ ကောင်း၏။
၅၆ ငါ၏ အသားအသွေးကို သောက်စားသော
သူသည် ငါ၌ တည်၏။ ထိုသူ၌လည်း ငါ တည်၏။
၅၇ အသက်ရှင်တော်မူသော ခမည်းတော်သည်

ငါ့ကို စေလွှတ်တော်မူ၍၊ ငါသည် ခမည်းတော်အားဖြင့်
အသက်ရှင်သည်နည်းတူ၊ ငါ့ကိုစားသောသူသည်
ငါ့အားဖြင့် အသက်ရှင်လိမ့်မည်။
၅၈ ဤမုန့်ကား၊ ကောင်းကင်မှ ဆင်းသက်သော မုန့်
ဖြစ်၏။ သင်တို့ ဘိုးဘေးများသည် မန္နကိုစားလျက်
သေရသကဲ့သို့ မဟုတ်။ ဤမုန့်ကို စားသောသူသည်
အစဉ်မပြတ် အသက်ရှင်လိမ့်မည်ဟု၊
၅၉ ကပေရနောင်မြို့မှာ တရားစရပ်၌ ဩဝါဒပေးစဉ်
တွင် မိန့်တော်မူ၏။
၆၀ တပည့်တော်အများတို့သည် ကြားလျှင်၊ ထို
စကားသည် အလွန်ခက်လှ၏။ အဘယ်သူ နားခံနိုင်
မည်နည်းဟု ဆိုကြ၏။
၆၁ ထိုသို့တပည့်တော်တို့ ကဲ့ရဲ့ အပြစ်တင်သည်ကို
ယေရှုသည် အလိုအလျောက် သိတော်မူလျှင်၊ ဤတ
ရားစကားကြောင့် သင်တို့သည် စိတ်ပျက်ကြသလော။
၆၂ လူသားသည် အရင် နေရာအရပ်သို့ တဖန်ကြွ
တက်သည်ကို မြင်ရလျှင် အဘယ်သို့ ထင်မှတ်ကြ
မည်နည်း။
၆၃ ဝိညာဉ်သာလျှင် အသက်ရှင်စေ၏။ ကိုယ်ကာယ
သည် အလျှင်းမတတ်နိုင်။ ငါပြောသော စကားသည်
ဝိညာဉ်ဖြစ်၏။ အသက်လည်း ဖြစ်၏။
၆၄ သို့သော်လည်း သင်တို့တွင် မယုံကြည်သောသူ
အချို့ရှိ၏။
၆၅ ထိုကြောင့်ငါ၏ခမည်းတော်သည် အခွင့်ပေးတော်
မမူလျှင်၊ အဘယ်သူမျှ ငါ့ထံသို့ မလာနိုင်ဟု အထက်က
ငါဆိုခဲ့ပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။ ထိုသို့ မိန့်တော်မူသည်
အကြောင်းဟူမူကား၊ အဘယ်သူ မယုံကြည်သည်
ကို၎င်း၊ အဘယ်သူသည် ကိုယ်တော်ကို အပ်နှံမည်
ကို၎င်း၊ ယေရှုသည် အစအဦး၌ သိတော်မူ၏။
၆၆ ထိုအခါမှစ၍ တပည့်တော် အများတို့သည်
ကိုယ်တော်နှင့် မပေါင်းဘော်ဘဲ ဆုတ်သွားကြ၏။
၆၇ ထိုကြောင့် ယေရှုသည် တကျိပ်နှစ်ပါးသော သူတို့
အား၊ သင်တို့သည်လည်း ထွက်သွားခြင်းငှါ အလို
ရှိကြသလောဟု မေးတော်မူလျှင်၊
၆၈ ရှိမုန်ပေတရုက၊ သခင်၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် အ
ဘယ်သူ ထံသို့ သွားရပါမည်နည်း။ ထာဝရ အသက်နှင့်
ယှဉ်သောစကားသည် ကိုယ်တော်၌ တည်ပါ၏။
၆၉ ကိုယ်တော်သည် ခရစ်တော်တည်းဟူသော
အသက်ရှင်တော်မူသော ဘုရားသခင်၏ သားတော်
ဖြစ်တော်မူသည်ကို အကျွန်ုပ်တို့ ယုံကြည်သိမှတ်ကြ
ပါသည်ဟု လျှောက်လေ၏။
၇၀ ယေရှုကလည်း တကျိပ်နှစ်ပါးသော သင်တို့ကို
ငါရွေးကောက်သည် မဟုတ်လော။ သို့သော်လည်း
သင်တို့တွင် ရန်သူတယောက်ပါသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၇၁ ထိုသို့ မိန့်တော်မူသော်၊ တကျိပ်နှစ်ပါးအဝင် ဖြစ်
၍ ကိုယ်တော်ကို အပ်နှံမည့်သူ၊ ရှိမုန်၏သား ယုဒ
ရှကာရုတ်ကို ဆိုလိုသတည်း။

၇

၁ ထိုနောက်မှ ယေရှုသည် ဂါလိလဲပြည်၌ လှည့်
လည်တော်မူ၏။ ယုဒလူတို့သည် ကိုယ်တော်ကို
သတ်အံ့သောငှါ ရှာကြံသောကြောင့်၊ ယုဒပြည်၌
လှည့်လည်ခြင်းငှါ အလိုတော်မရှိ။
၂၊ ၃ ယုဒလူတို့၏ သကေနေပွဲခံခါနီးတွင်၊ညီတော်တို့
က၊ သင်ပြုသော အမှုတို့ကို တပည့်များတို့သည်
မြင်စေခြင်းငှါ ဤအရပ်မှထွက်၍ ယုဒပြည်သို့ ကြွပါ။
၄ ကျော်စောကိတ္တိကို အလိုရှိသောသူ မည်သည်
ကား၊ မထင်ရှားသောအားဖြင့် အဘယ်အမှုကိုမျှ မပြု
တတ်။ ဤအမှုတို့ကို သင်သည်ပြုလျှင်၊ ဤလောက၌
ကိုယ်ကို ထင်ရှားစွာ ပြပါဟု၊
၅ မယုံကြည်သောကြောင့် ယေရှုအား ဆိုကြ၏။
၆ ယေရှုကလည်း၊ ငါ့အချိန် မရောက်သေး။ သင်တို့
ဘို့ ခပ်သိမ်းသော အချိန်သင့်လျက် ရှိ၏။
၇ လောကီသားတို့သည် သင်တို့ကို မမုန်းနိုင်၊ ငါ့ကို
မုန်းကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည်သူတို့၏ အကျင့်
ဆိုးညစ်ကြောင်းကို သက်သေခံ၏။
၈ ထိုပွဲသို့ သင်တို့သွားကြလော့။
၉ ငါ မသွားသေး။ ငါ့အချိန် မပြည့်စုံသေးဟု
မိန့်တော်မူပြီးလျှင်၊ ဂါလိလဲပြည်မှာ နေတော်မူ၏။
၁၀ ညီတော်တို့ သွားပြီးမှ ကိုယ်တော်သည် ထိုပွဲသို့
မထင်မရှား ကြွတော်မူ၏။
၁၁ ထိုပွဲ၌ ယုဒလူတို့က၊ ယေရှုသည် အဘယ်မှာ
ရှိသနည်းဟု မေးမြန်းရှာဖွေကြ၏။
၁၂ လူအစုအဝေးတို့သည် ကိုယ်တော်ကိုအကြောင်း
ပြု၍ အုတ်အုတ်သဲသဲ ဖြစ်ကြ၏။ အချို့တို့က၊ သူသည်
သူတော်ကောင်းဖြစ်သည် ဟူ၍၎င်း၊ အချို့တို့က၊
သူတော်ကောင်းမဟုတ်၊ လူများကို လှည့်ဖြားသည်
ဟူ၍၎င်း ဆိုကြ၏။
၁၃ သို့သော်လည်း ယုဒလူတို့ကို ကြောက်သော
ကြောင့် အဘယ်သူမျှ အတည့်အလင်း မပြောဝံ့ကြ။
၁၄ ထိုပွဲကို ခံစဉ်တွင်၊ ယေရှုသည် ဗိမာန်တော်သို့
တက်၍ ဆုံးမဩဝါဒ ပေးတော်မူ၏။
၁၅ ယုဒလူတို့သည် အံ့ဩ၍၊ ဤသူသည် စာမသင်

ဘဲလျက် အဘယ်သို့ တတ်ဘိသနည်းဟုဆိုကြ၏။
၁၆ ယေရှုကလည်း၊ ငါ ဟောသော ဒေသနာသည်
ငါ၏ ဒေသနာ မဟုတ်။ ငါ့ကို စေလွှတ်တော်မူသော
သူ၏ ဒေသနာဖြစ်၏။
၁၇ ထိုသူ၏ အလိုတော်သို့ လိုက်ချင်သောသူမည်
သည်ကား၊ ဤဒေသနာသည် ဘုရားသခင်၏ ဒေသ
နာတော်ဖြစ်သလော၊ ငါသည် ကိုယ်အလို အလျောက်
ဟောပြောသလောဟု ပိုင်းခြား၍ သိလိမ့်မည်။
၁၈ ကိုယ် အလိုအလျောက် ဟောပြောသော
သူသည် မိမိဘုန်းအသရေကို ရှာတတ်၏။ မိမိကို
စေလွှတ်တော်မူသော သူ၏ ဘုန်းအသရေကို ရှာ
သော သူမူကား၊ ယုံလောက်သောသူဖြစ်၏။ ထိုသူ၌
မုသာ မရှိ။
၁၉ မောရှေသည် ပညတ်တရားကို သင်တို့အား
ပေးသည် မဟုတ်လော။ ထိုတရားကို သင်တို့တွင် တစုံ
တယောက်မျှ မကျင့်။ ငါ့ကို သတ်အံ့သောငှါ အဘယ်
ကြောင့် ရှာကြံကြသနည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။
၂၀ လူအစုအဝေးကလည်း၊ သင်သည် နတ်ဆိုးစွဲ
သောသူဖြစ်၏။ သင့်ကို သတ်အံ့သောငှါ အဘယ်သူ
ရှာကြံသနည်းဟု ဆိုကြ၏။
၂၁ ယေရှုကလည်း၊ ငါပြုသော အမှုတခုကို သင်တို့
ရှိသမျှသည် အံ့သြခြင်းရှိကြ၏။
၂၂ မောရှေသည် အရေဖျားလှီးခြင်းတရားကို သင်
တို့အားပေး၏။ ထိုသို့ဆိုသော် မောရှေမှအစစွာ ခံရ
သည်ဟု မဆိုလို။ ဘိုးဘေးများမှ ဆက်ခံရသတည်း။
ထိုကြောင့် ဥပုသ်နေ့၌ သင်တို့သည် အရေဖျားလှီး
ခြင်းကို ပေးကြ၏။
၂၃ မောရှေ၏ တရား မပြတ်စေခြင်းငှါ လူသည်
ဥပုသ်နေ့၌ အရေဖျားလှီးခြင်းကို ခံရလျှင်၊ ငါသည်
ဥပုသ်နေ့၌ လူတကိုယ်လုံးကို ကျန်းမာစေသော
ကြောင့်၊ သင်တို့သည် ငါ့ကို အမျက်ထွက်ရာသလော။
၂၄ မျက်နှာကိုသာ ကြည့်၍ မစီရင်ကြနှင့်။ တရားသ
ဖြင့် စီရင်ကြလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၂၅ ထိုအခါ ယေရုရှလင်မြို့သား အချို့ကလည်း၊ ဤ
သူကို သတ်အံ့သောငှါ ရှာကြသည်မဟုတ်လော။
၂၆ ကြည့်ပါ။ သူသည် ထင်ရှားစွာ ဟောပြော၍
အဘယ် မြစ်တားခြင်းကိုမျှ မပြုကြပါတကား။ ဤ
သူသည် ခရစ်တော် ဖြစ်ကြောင်းကို မင်းများတို့သည်
အမှန် သိကြသလော။
၂၇ သို့သော်လည်း ဤသူသည် အဘယ်က ဖြစ်
သည်ကို ငါတို့ သိကြ၏။ ခရစ်တော်သည် ကြွလာ
တော်မူသောအခါ အဘယ်က ဖြစ်တော်မူသည်ကို
အဘယ်သူမျှ မသိရဟု ဆိုကြ၏။
၂၈ ယေရှုကလည်း၊ သင်တို့သည် ငါ့ကို သိကြ၏။
ငါသည် အဘယ်က ဖြစ်သည်ကိုလည်း သိကြ၏။
သို့သော်လည်း ငါသည် ကိုယ်အလိုအလျောက် လာ
သည် မဟုတ်။ ငါ့ကို စေလွှတ်တော်မူသော သူသည်
သစ္စာနှင့် ပြည့်စုံတော်မူ၏။ ထိုသူကို သင်တို့ မသိကြ။
၂၉ ငါမူကား သိ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူ၏
အထံတော်မှ ငါလာ၏။ သူသည်လည်း ငါ့ကို စေလွှတ်
တော်မူ၏ဟု ဗိမာန်တော်၌ ဆုံးမဩဝါဒ ပေးတော်မူစဉ်
တွင် ကြွေးကြော်၍ မိန့်တော်မူလျှင်၊
၃၀ ကိုယ်တော်ကို ဘမ်းဆီးခြင်းအခွင့်ကို ရှာကြ၏။
သို့သော်လည်း ကိုယ်တော်၏အချိန် မစေ့မရောက်
သေးသောကြောင့် အဘယ်သူမျှ မဘမ်းမဆီးကြ။
၃၁ လူအစုအဝေးထဲ၌ ပါသောသူ အများတို့သည်
ယုံကြည်သည်ဖြစ်၍၊ ခရစ်တော်သည် ကြွလာတော်မူ
သောအခါ၊ ဤသူပြသော နိမိတ်လက္ခဏာထက်
သာ၍ များသော နိမိတ်လက္ခဏာတို့ကို ပြတော်မူ
မည်လောဟု ဆိုကြ၏။
၃၂ ထိုသို့ လူများ အုတ်အုတ်သဲသဲဖြစ်ကြသည်ကို
ဖာရိရှဲတို့သည် ကြားလျှင်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီးတို့
နှင့် တိုင်ပင်ပြီးမှ ကိုယ်တော်ကို ဘမ်းဆီးစေခြင်းငှါ
မင်းလုလင်တို့ကို စေလွှတ်ကြ၏။
၃၃ ယေရှုကလည်း၊ ငါသည် သင်တို့နှင့်အတူ ခဏ
သာ နေပြီးလျှင်၊ ငါ့ကို စေလွှတ်တော်မူသောသူ ထံသို့
သွားရမည်။ သင်တို့သည် ငါ့ကို ရှာကြလိမ့်မည်။
၃၄ ရှာသော်လည်း မတွေ့ရကြ။ ငါရှိရာအရပ်သို့
သင်တို့ မရောက်နိုင်ကြဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊
၃၅ ယုဒလူတို့က၊ ငါတို့ မတွေ့စေခြင်းငှါ သူသည်
အဘယ်အရပ်သို့ သွားလိမ့်မည်နည်း။ ဟေလသ
လူတို့တွင် အရပ်ရပ်သို့ ကွဲပြားလျက်နေသော သူတို့
ရှိရာသို့ သွား၍ ဟေလသလူတို့အား တရားဟော
လိမ့်မည်လော။
၃၆ သင်တို့သည် ငါ့ကို ရှာကြလိမ့်မည်။ ရှာသော်
လည်း မတွေ့ရကြ။ ငါရှိရာအရပ်သို့ သင်တို့ မရောက်နိုင်
ကြဟူသော စကားသည် အဘယ်သို့ ဆိုလိုသနည်း
ဟု အချင်းချင်း ဆိုကြ၏။
၃၇ ထိုပွဲကို ခံ၍ နောက်ဆုံးဖြစ်သော နေ့မြတ်၌
ယေရှုသည် ရပ်၍ ကြွေးကြော်တော်မူသည်ကား၊
ရေငတ်သောသူရှိလျှင် ငါ့ထံသို့လာ၍ သောက်လော့။
၃၈ ငါ့ကို ယုံကြည်သော သူသည် ကျမ်းစာလာသည်

အတိုင်း အသက်ရေထွက်ရာ စမ်းရေတွင်းဖြစ် လိမ့်မည်
ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၃၉ ထိုသို့ မိန့်တော်မူသော၊ ယုံကြည်သော သူတို့
သည် ခံရလတံ့သော ဝိညာဉ်တော်ကို ရည်မှတ်၍
မိန့်တော်မူ၏။ ယေရှုသည် ဘုန်းပွင့်တော် မမူသေး
သောကြောင့် သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်ကို ပေး
တော်မမူသေး။
၄၀ စကားတော်ကို ကြားသောသူ အများတို့က၊
ဤသူသည် လာလတံ့သော ပရောဖက် အမှန်ဖြစ်
သည်ဟု ဆိုကြ၏။
၄၁ အချို့ကလည်း၊ ဤသူသည် ခရစ်တော်ဖြစ်သည်
ဟု ဆိုကြ၏။ အချို့ကလည်း၊ ခရစ်တော်သည် ဂါလိလဲ
ပြည်သား ဖြစ်ရသလော။
၄၂ ခရစ်တော်သည် ဒါဝိဒ်အမျိုး၊ ဒါဝိဒ် နေရာဌာန၊
ဗက်လင်ရွာသား ဖြစ်ရမည်ဟု ကျမ်းစာလာသည်
မဟုတ်လောဟု ဆိုကြ၏။
၄၃ ထိုသို့ လူများတို့သည် ကွဲပြားကြသည်ဖြစ်၍၊
အချို့တို့သည် ကိုယ်တော်ကို ဘမ်းဆီးခြင်းငှါ အလို
ရှိကြ၏။
၄၄ သို့သော်လည်း အဘယ်သူမျှ မဘမ်းမဆီးကြ။
၄၅ ထိုအခါ မင်းလုလင်တို့သည် ယဇ်ပုရောဟိတ်
အကြီး၊ ဖာရိရှဲထံသို့ ပြန်၍၊ ထိုမင်းတို့က၊ အဘယ်
ကြောင့် သူ့ကို မဆောင်ခဲ့ကြသနည်းဟု မေးမြန်းလျှင်၊
၄၆ မင်းလုလင်တို့က၊ ထိုသူဟောပြောသကဲ့သို့
အဘယ်သူမျှ မဟောစဖူးပါဟု လျှောက်ကြ၏။
၄၇ ဖာရိရှဲတို့ကလည်း၊ သင်တို့ကိုပင် လှည့်ဖြား
ပြီလော။
၄၈ မင်းများ၊ ဖာရိရှဲများတို့တွင် သူ့ကို ယုံကြည်
သောသူ တစုံတယောက်မျှ ရှိသလော။
၄၉ တရားကို မသိသော ဤလူများတို့သည် ကျိန်
ခြင်းကို ခံရသောသူ ဖြစ်သည်ဟု ဆိုကြ၏။
၅၀ အထက်က ညဉ့်အခါ၌ အထံတော်သို့ လာ
သောသူတည်းဟူသော ထိုမင်းများ အဝင်ဖြစ်သော
နိကောဒင်ကလည်း၊
၅၁ ငါတို့တရားသည် လူကိုမစစ်၊ သူ့အမှုကို မသိမှီ
ကပင် ရှေ့မဆွကဆုံးဖြတ်တတ်သလောဟု ဆိုလျှင်၊
၅၂ သူတို့က၊ သင်သည်လည်း ဂါလိလဲပြည်သား
ဖြစ်သလော။ စစ်ဦးလော့။ ဂါလိလဲပြည်၌ အဘယ်
ပရောဖက်မျှ မပေါ်မထွန်းသည်ကို မှတ်လော့ဟု
ဆိုကြပြီးမှ၊
၅၃ ထိုသူအပေါင်းတို့သည် မိမိတို့အိမ်သို့သွားကြ၏။

၈

၁ ယေရှုသည်လည်း သံလွင်တောင်သို့ကြွတော်မူ၏။
၂ နံနက်စောစော ဗိမာန်တော်သို့ တဖန် ကြွတော်
မူ၍ လူအပေါင်းတို့သည် အထံတော်သို့ လာကြ၏။
ထိုအခါ ထိုင်တော်မူ၍ ဆုံးမဩဝါဒပေးစဉ်တွင်၊
၃ မှားယွင်းခြင်းအမှုကို ပြုလျက်နေသော မိန်းမ
တယောက်ကို တွေ့လျှင်၊ ကျမ်းပြုဆရာတို့နှင့် ဖာရိရှဲ
တို့သည် ခေါ်ခဲ့၍ အလယ်၌ ထားပြီးမှ၊
၄ အရှင်ဘုရား၊ ဤမိန်းမသည် မှားယွင်းခြင်း အမှု
ကို ပြုစဉ်တွင်ပင် တွေ့မိပါသည်။
၅ ထိုသို့သော မိန်းမကို ကျောက်ခဲနှင့် ပစ်ရမည်ဟု
မောရှေသည် အကျွန်ုပ်တို့အား ပညတ်တရား၌ စီရင်
ထုံးဖွဲ့ပါပြီ။ သို့ရာတွင် ကိုယ်တော်သည် အဘယ်သို့
မိန့်တော်မူမည်နည်းဟု လျှောက်ကြ၏။
၆ ထိုသို့ လျှောက်ကြသော်၊ ကိုယ်တော်၌ အပြစ်
တင်ခွင့် ရှိစေခြင်းငှါ စုံစမ်းနှောင့်ရှက်သောအားဖြင့်
လျှောက်ကြ၏။ ယေရှုသည် အောက်သို့ ငုံ့လျက်
လက်ညှိုးတော်နှင့် မြေ၌ရေးသား၍ နေတော်မူ၏။
၇ ထိုသူတို့သည် အထပ်ထပ် မေးလျှောက်ကြ
သောအခါ ကိုယ်ကို လှန်တော်မူ၍၊ သင်တို့တွင် အပြစ်
ကင်းသောသူသည် ရှေ့ဦးစွာ ကျောက်ခဲနှင့် ပစ်စေဟု
မိန့်တော်မူပြီးမှ၊
၈ တဖန် အောက်သို့ ငုံ့၍ မြေ၌ရေးသားတော်
မူပြန်၏။
၉ ထိုသူတို့သည် ကြားရလျှင် မိမိတို့စိတ်နှလုံးသည်
မိမိတို့အပြစ်ကို ဘော်ပြသဖြင့်၊ အသက်ကြီးသော
သူမှစ၍ အငယ်ဆုံးသော သူတိုင်အောင် တယောက်
နောက်တယောက် ထွက်သွားကြ၏။ ယေရှုသည်
တယောက်တည်း ကျန်ရစ်တော်မူ၍၊ မိန်းမသည်
အလယ်၌ ရပ်နေ၏။
၁၀ ထိုအခါ ယေရှုသည် ကိုယ်ကိုလှန်တော်မူပြန်၍၊
ထိုမိန်းမမှတပါး အဘယ်သူကိုမျှ မမြင်လျှင်၊ အချင်း
မိန်းမ၊ သင့်ကို အပြစ်တင်သောသူတို့သည် အဘယ်မှာ
ရှိကြသနည်း။ သင်၏ အမှုကို အဘယ်သူမျှ မစီရင်
လောဟု မေးတော်မူ၏။
၁၁ ထိုမိန်းမကလည်း၊ အဘယ်သူမျှ မစီရင်ပါ သခင်
ဟု လျှောက်၏။ ငါသည်လည်း သင်၏အမှုကို မစီရင်။
သွားလော့။ နောက်တဖန် ဒုစရိုက်ကို မပြုနှင့်ဟု
မိန့်တော်မူ၏။
၁၂ တဖန်တုံ ယေရှုက၊ ငါသည် ဤလောက၏
အလင်း ဖြစ်၏။ ငါ့နောက်သို့ လိုက်သော သူသည်

မှောင်မိုက်၌ မသွားမလာ၊ အသက်၏ အလင်းကို
ရလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၁၃ ဖာရိရှဲတို့ကလည်း။ သင်သည် ကိုယ်အကြောင်း
ကို သက်သေခံ၏၊ သင်၏ သက်သေ မတည်ဟု
ဆိုကြ၏။
၁၄ ယေရှု ကလည်း၊ ငါသည် ကိုယ်အကြောင်းကို
သက်သေ ခံသော်လည်း၊ ငါ့သက်သေ တည်၏။
အကြောင်းမူကား၊ ငါသည် အဘယ်အရပ်က
လာသည်ကိုရင်း၊ အဘယ်အရပ်သို့ သွားသည်ကိုရင်း
ငါသိ၏။ သင်တို့မူကား မသိကြ။
၁၅ သင်တို့သည် ဇာတိပကတိအတိုင်း စီရင်တတ်
ကြ၏။ ငါမူကား အဘယ်သူကိုမျှ မစီရင်။
၁၆ ငါသည် စီရင်သော်လည်း ငါ၏ စီရင်ခြင်းသည်
တည်၏။ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည် တယောက်
တည်းနေသည် မဟုတ်။ ငါ့ကို စေလွှတ်တော်မူသော
ခမည်းတော်သည် ငါ့ဘက်၌ နေတော်မူ၏။
၁၇ သက်သေခံ နှစ်ဦးတို့၏ စကားသည် တည်ရ၏
ဟု သင်တို့ ပညတ္တိကျမ်းစာ၌လာ၏။
၁၈ ငါသည် ကိုယ်အကြောင်းကို သက်သေခံသော
သူဖြစ်၏။ ငါ့ကို စေလွှတ်တော်မူသော ခမည်းတော်
သည်လည်း ငါ့အကြောင်းကို သက်သေခံတော်မူ
သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၁၉ ထိုသူတို့ ကလည်း၊ သင်၏ ခမည်းတော်သည်
အဘယ်မှာ ရှိသနည်းဟု မေးကြ၏။ ယေရှုကလည်း၊
သင်တို့သည် ငါ့ကိုမသိကြ။ ငါ့ခမည်းတော်ကိုလည်း
မသိကြ။ ငါ့ကို သိလျှင် ငါ့ခမည်းတော်ကိုလည်း သိကြ
လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၂၀ ဗိမာန်တော်၌ ဆုံးမသြဝါဒ ပေးတော်မူစဉ် ဤ
စကားတော်ကို ဘဏ္ဍာတိုက်မှာ မိန့်မြွက်တော်မူ၏။
ကိုယ်တော်၏ အချိန် မစေ့မရောက်သေးသောကြောင့်
အဘယ်သူမျှ ကိုယ်တော်ကို မဘမ်းဆီးကြ။
၂၁ တဖန် ယေရှုက ငါသည် သွားရမည်။ သင်တို့
သည် ငါ့ကို ရှာကြလိမ့်မည်။ ကိုယ်အပြစ်၌လည်း
သေကြ လိမ့်မည်။ ငါသွားရာ အရပ်သို့ သင်တို့
မရောက်နိုင်ကြဟု မိန့်တော်မူ၏။
၂၂ ယုဒလူတို့ကလည်း၊ ငါသွားရာ အရပ်သို့ သင်တို့
မရောက်နိုင်ကြဟု သူသည် ဆိုသော်၊ ကိုယ်အသက်
ကို သတ်မည်လောဟု ဆိုကြ၏။
၂၃ ယေရှုကလည်း၊ သင်တို့သည် အောက်သားဖြစ်
ကြ၏။ငါမူကားအထက်သားဖြစ်၏။သင်တို့သည်လော
ကီသား ဖြစ်ကြ၏။ ငါမူကား လောကီသားမဟုတ်။
၂၄ ထိုကြောင့်သင်တို့သည် ကိုယ်အပြစ်၌ သေကြ
လိမ့်မည်ဟု ငါဆို၏။ ငါသည် ဤမည်သောသူဖြစ်သည်
ကို သင်တို့သည် မယုံလျှင်၊ ကိုယ်အပြစ်၌ သေကြ
လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၂၅ ထိုသူတို့ကလည်း၊ သင်သည် အဘယ်သူနည်း
ဟု မေးလျှင်၊ ယေရှုက၊ ငါသည် သင်တို့အား အစဉ်
ပြောဆို သည်အတိုင်း ငါဖြစ်၏။
၂၆ သင်တို့အမှု၌ ငါပြောဆို စီရင်စရာ များစွာရှိ၏။
သို့သော်လည်း ငါ့ကိုစေလွှတ်တော်မူ သောသူသည်
သစ္စာနှင့် ပြည့်စုံတော်မူ၏။ သူ၏အထံ တော်၌ ငါကြား
သမျှကိုသာ ဤလောက၌ ငါဟောပြောသည်ဟု
မိန့်တော်မူ၏။
၂၇ ခမည်းတော်ကို ရည်မှတ်၍ မိန့်တော်မူသည်ကို
ထိုသူတို့သည် မရိပ်မိကြ။
၂၈ ထိုကြောင့် ယေရှုက၊ သင်တို့သည် လူသားကို
မြှောက်ထားသောအခါ၊ ငါသည် ဤမည်သောသူ
ဖြစ်သည်ကိုရင်း၊ ငါသည် ကိုယ်အလိုအလျောက်
အဘယ်အမှုကိုမျှ မပြုဘဲ၊ ငါ့ခမည်းတော်သည် ငါ့အား
နည်းပေးတော်မူသည်အတိုင်း ငါဟောပြောသည်
ကိုရင်း၊ သင်တို့သည် သိကြလိမ့်မည်။
၂၉ ငါ့ကို စေလွှတ်တော်မူသော သူသည် ငါနှင့် အတူ
ရှိတော်မူ၏။ ငါ့ကို တကိုယ်တည်း နေစေခြင်းငှါ
ခမည်းတော်သည် စွန့်ပစ်တော်မမူ၊ အကြောင်းမူကား
နှစ်သက်တော်မူသော အမှုကို အစဉ်မပြတ် ငါပြုသည်
ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၃၀ ထိုစကားတော်ကို မိန့်တော်မူစဉ်၊ လူများတို့သည်
ယုံကြည်ခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။
၃၁ ထိုအခါ ယေရှုက၊ သင်တို့သည် ငါ၏ဒေသနာ၌
တည်လျှင် ငါ့တပည့်အမှန် ဖြစ်ကြ၏။
၃၂ သမ္မာတရားကိုလည်း သိကြသဖြင့်၊ ထိုတရား
သည် သင်တို့ကို လွှတ်လိမ့်မည်ဟု၊ ယုံကြည်သော
ယုဒလူတို့အား မိန့်တော်မူ၏။
၃၃ ယုဒလူတို့ကလည်း၊ ငါတို့သည် အာဗြဟံအမျိုး
ဖြစ်ကြ၏။ အဘယ်သူထံ၌ တရံတခါမျှ ကျွန်မခံကြ။
လွှတ်လိမ့်မည်ဟူ၍ သင်သည် အဘယ်သို့ ပြောဆို
သနည်းဟု မေးမြန်းကြ၏။ ယေရှုကလည်း၊ ငါအမှန်
အကန်ဆိုသည်ကား၊
၃၄ ဒုစရိုက်ကို ပြုသမျှသောသူတို့သည် ဒုစရိုက်၏
ကျွန် ဖြစ်ကြ၏။
၃၅ ကျွန်သည်ကား အိမ်၌ အစဉ်အမြဲ နေသည်
မဟုတ်။ သားမူကား အစဉ်အမြဲ နေ၏။

၃၆ ထိုကြောင့် သားသည် သင်တို့ကို လွှတ်လျှင်၊
သင်တို့သည် ဧကန်အမှန် လွတ်ကြလိမ့်မည်။
၃၇ သင်တို့သည် အာဗြဟံအမျိုး ဖြစ်ကြသည်ကို
ငါသိ၏။ သို့သော်လည်း ငါ၏ဒေသနာသည် သင်တို့၌
တည်နေရာကို မရသောကြောင့် သင်တို့သည် ငါ့ကို
သတ်အံ့သောငှါ ရှာကြံကြ၏။
၃၈ ငါသည် ငါ့ခမည်းတော်ထံ၌ မြင်ခဲ့ပြီးသည်အတိုင်း
ဟောပြော၏။ သင်တို့သည် သင်တို့၏ အဘထံ၌
မြင်ခဲ့ပြီးသည်အတိုင်း ပြုကြ၏ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၃၉ ထိုသူတို့ကလည်း၊ အာဗြဟံသည် ငါတို့ အဘ
ဖြစ်၏ဟု ဆိုကြ၏။ ယေရှု ကလည်း၊ သင်တို့သည်
အာဗြဟံ၏ သားမှန်လျှင် အာဗြဟံ၏ အကျင့်ကို ကျင့်
ကြလိမ့်မည်။
၄၀ ဘုရားသခင့် အထံတော်၌ ကြားရသော သစ္စာ
တရားကို သင်တို့အား ဟောပြောသော သူတည်းဟူ
သော ငါ့ကိုသတ်အံ့သောငှါ သင်တို့သည်ယခု ရှာကြံ
ကြ၏။ အာဗြဟံသည် ထိုနည်းတူကျင့်သည် မဟုတ်။
၄၁ သင်တို့သည် သင်တို့အဘ၏ အကျင့်ကို ကျင့်ကြ
၏ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ထိုသူတို့ကလည်း၊ ငါတို့သည်
မျောက်မထားသော အမျိုး မဟုတ်။ ဘုရားသခင်
တည်းဟူသော ငါတို့ အဘ တပါးတည်း ရှိတော်
မူသည်ဟု ဆိုကြ၏။
၄၂ ယေရှုကလည်း၊ ဘုရားသခင်သည် သင်တို့အဘ
မှန်လျှင်၊ သင်တို့သည်ငါ့ကိုချစ်ကြလိမ့်မည်။ အကြောင်း
မူကား၊ ငါသည် ဘုရားသခင့်အထံတော်မှ ထွက်ကြွ
ရောက်လာ၏။ ကိုယ်အလိုအလျောက် လာသည်
မဟုတ်။ ဘုရားသခင်သည် ငါ့ကို စေလွှတ်တော်မူ၏။
၄၃ အဘယ်ကြောင့် ငါ့စကားကို နားမလည်ကြသ
နည်း။ ငါ၏ဒေသနာကို နားမခံ မယူနိုင်သောကြောင့်
သာ သင်တို့သည် ငါ့စကားကို နားမလည်ကြ။
၄၄ သင်တို့သည် သင်တို့၏ အဘတည်းဟူသော
မာရ်နတ်မှ ဆင်းသက်ကြ၏။ သင်တို့အဘ၏ အလိုသို့
လည်း လိုက်တတ်ကြ၏။ မာရ်နတ်သည် ရှေ့ဦးစွာမှစ၍
လူအသက်ကို သတ်သောသူဖြစ်၏။ သူ၌သစ္စာတရား
မရှိသောကြောင့် သစ္စာတရား၌ မတည်မနေ။ သူသည်
မုသာစကားကို ပြောသောအခါ မိမိပကတိအတိုင်း
ပြော၏။ မုသာစကား၌ ကျင်လည်သောသူဖြစ်၏။
မုသာ၏အဘလည်းဖြစ်၏။
၄၅ ငါသည် သစ္စာစကားကို ပြောသောကြောင့်
သင်တို့ မယုံကြ။
၄၆ ငါ၌ အပြစ်ရှိကြောင်းကို သင်တို့တွင် အဘယ်သူ
ဘော်ပြသနည်း။ သစ္စာစကားကို ငါပြောသည်မှန်လျှင်
အဘယ်ကြောင့် သင်တို့ မယုံကြသနည်း။
၄၇ ဘုရားသခင်နှင့် စပ်ဆိုင်သော သူသည် ဘုရား
သခင်၏ စကားတော်ကို နားထောင်တတ်၏။
သင်တို့သည် ဘုရားသခင်နှင့် မစပ်ဆိုင်သောကြောင့်
နားမထောင်ကြဟု မိန့်တော်မူ၏။
၄၈ ယုဒလူတို့ကလည်း၊ သင်သည် ရှမာရိလူဖြစ်၏။
နတ် ဆိုးစွဲသောသူလည်း ဖြစ်၏ဟုငါတို့ ပြောသော
စကားသည် လျောက်ပတ်သည် မဟုတ်လောဟု
ဆိုကြ၏။
၄၉ ယေရှု ကလည်း၊ ငါသည် နတ်ဆိုး စွဲသောသူ
မဟုတ်။ ငါ့ခမည်းတော်ကို ချီးမြှောက်၏။ သင်တို့သည်
ငါ့ကို ရှုတ်ချကြ၏။
၅၀ ငါသည် ကိုယ်ဘုန်းအသရေကို မရှာ။ ငါ၏
ဘုန်းအသရေကို ရှာ၍ စီရင်တော်မူသောသူ ရှိသေး၏။
၅၁ ငါအမှန်အကန်ဆိုသည်ကား၊ ငါ့စကားကို
နားထောင်သောသူသည် သေခြင်းနှင့် အစဉ်မပြတ်
ကင်းလွတ်လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၅၂ ယုဒလူတို့ကလည်း၊ သင်၌ နတ်ဆိုးစွဲသည်ကို
ယခု ငါတို့သိကြ၏။ အာဗြဟံ မှစ၍ပရောဖက်တို့သည်
သေလွန်ကြပြီ။ သင်မူကား၊ ငါ့စကားကို နားထောင်
သောသူသည် သေခြင်းနှင့် အစဉ်မပြတ် ကင်းလွတ်
လိမ့်မည်ဟု ဆိုပါသည်တကား။
၅၃ ငါတို့အဘ အာဗြဟံထက် သင်သည် သာ၍
ကြီးမြတ်သလော။ သူသည်သေပြီ။ ပရောဖက်တို့
လည်း သေကြပြီ။ သင်သည် အဘယ်သို့သော သူ၏
အရောင်ကို ဆောင်သနည်းဟု ဆိုကြ၏။
၅၄ ယေရှုကလည်း၊ ငါသည် ကိုယ်ဂုဏ်ကို ပြလျှင်၊
ငါ့ဂုဏ်သည် အချည်းအနှီးဖြစ်၏။ ငါ့ခမည်းတော်သည်
ငါ့ဂုဏ်ကို ထင်ရှားစေတော်မူ၏။ ထိုဘုရားသခင်သည်
ငါတို့၏ ဘုရားဟူ၍ သင်တို့ ခေါ်ဝေါ်တတ်ကြ၏။
၅၅ သို့သော်လည်း ထိုဘုရားသခင်ကို သင်တို့
မသိကြ။ ငါမူကား သိ၏။ ငါမသိဟု ငါဆိုလျှင် သင်တို့ကဲ့
သို့ မုသာသုံးသောသူ ဖြစ်လိမ့်မည်။ ထိုဘုရားသခင်
ကို ငါသိ၏။ ဘုရားသခင်၏ စကားတော်ကိုလည်း
နားထောင်၏။
၅၆ သင်တို့ အဘ အာဗြဟံသည် ငါကြွလာမည့်
အချိန်ကာလကို မျှော်မြင်ခြင်းငှါ အလွန် အလိုရှိ၏။
မြင်ရသောအခါ ဝမ်းမြောက်ခြင်းသို့ ရောက်သည်ဟု
မိန့်တော်မူ၏။
၅၇ ယုဒလူတို့ကလည်း၊ သင်၏ အသက်သည် အနှစ်

ငါးဆယ်မျှ မရှိဘဲလျက် သင်သည် အာဗြဟံကို မြင်လေ
ပြီတကားဟု ဆိုကြ၏။
၅၈ ယေရှုကလည်း၊ ငါအမှန်အကန် ဆိုသည်ကား၊
အာဗြဟံ မဖြစ်မှီ ငါဖြစ်၏ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၅၉ ထိုအခါ ကိုယ်တော်ကို ခဲနှင့်ပစ်ခြင်းငှါ ကျောက်ခဲ
တို့ကို ကောက်ယူကြ၏။ ယေရှုသည် တိမ်းရှောင်၍
ထိုသူတို့ အလယ်၌ ရှောက်သွားပြီးလျှင် ဗိမာန်တော်မှ
ထွက်ကြွတော်မူ၏။

၉

၁ လမ်း၌ သွားတော်မူစဉ်၊ အမိ ဝမ်းတွင်းကပင်
မျက်စိကန်းသော သူတယောက်ကို တွေ့မြင်တော်မူ၏။
၂ တပည့်တော်တို့က၊ အရှင်ဘုရား၊ ဤသူသည်
အဘယ်သူ၏ အပြစ်ကြောင့် မျက်စိကန်းသနည်း။
ကိုယ်အပြစ်ကြောင့် ကန်းသလော။ မိဘအပြစ်ကြောင့်
ကန်းသလောဟု မေးလျှောက်ကြ၏။
၃ ယေရှုကလည်း၊ ကိုယ်အပြစ် ကြောင့်မဟုတ်။
မိဘအပြစ်ကြောင့်လည်း မဟုတ်။ ဘုရားသခင်၏
အမှုတော်ကို သူ၌ ထင်ရှားစေမည် အကြောင်းတည်း၊
၄ ငါ့ကို စေလွှတ်တော်မူသော သူ၏ အမှုကို နေ့
အချိန်ရှိစဉ်တွင် ငါပြုရမည်။ အဘယ်သူမျှ အမှု မပြုနိုင်
သော အချိန်တည်းဟူသော ညဉ့်အချိန် လာသေး၏။
၅ ငါသည် ဤလောက၌ ရှိစဉ်တွင် ဤလောက၏
အလင်းဖြစ်၏ဟု မိန့်တော်မူပြီးလျှင်၊
၆ မြေပေါ်မှာ ထွေး၍ တံထွေးနှင့် ရွှံ့လုပ်ပြီးမှ
ကန်းသောသူ၏ မျက်စိကို ရွှံ့နှင့် လူး၍၊
၇ သင်သွားလော့။ ရှိလောင်ရေကန်၌ မျက်စိကို
ဆေးလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ရှိလောင် အနက်ကား
စေလွှတ်သည်ဟု ဆိုလိုသတည်း။ ထိုသူသည် သွား၍
ဆေးပြီးမှ၊ မျက်စိမြင်လျက် ပြန်လေ၏။
၈ သူသည် သူတောင်းစားဖြစ်သည်ကို အိမ်နီးချင်း
မှစ၍ မြင်ဘူးသောသူတို့က၊ ဤသူသည် ထိုင်၍
တောင်းသောသူ ဖြစ်သည်မဟုတ်လောဟု ဆိုကြ၏။
၉ လူအချို့က၊ ဟုတ်ကဲ့ဟု ဆိုကြ၏။ အချို့ကလည်း၊
ထိုသူနှင့် တူသည်ဟု ဆိုကြ၏။ ထိုသူကလည်း၊
အကျွန်ုပ်သည် ထိုသူပင်ဖြစ်သည် ဟုဆို၏။
၁၀ သူတို့ကလည်း၊ အဘယ်သို့ သင်၏မျက်စိ ပွင့်
သနည်းဟု မေးမြန်းကြလျှင်၊
၁၁ ထိုသူက၊ ယေရှုအမည်ရှိသော သူတယောက်
သည် ရွှံ့လုပ်၍အကျွန်ုပ်မျက်စိကို လူးပြီးမှ၊ ရှိလောင်ရေ
ကန်သို့သွား၍မျက်စိကိုဆေးလော့ဟု ဆိုသည် အတိုင်း
အကျွန်ုပ်သွား၍ဆေးလျှင် မျက်စိမြင်သည်ဟုဆို၏။
၁၂ လူများကလည်း ထိုသူသည် အဘယ်မှာ ရှိ
သနည်းဟု မေးမြန်းကြလျှင်၊ အကျွန်ုပ် မသိဟုဆို၏။
၁၃ လူများသည်လည်း မျက်စိကန်းဘူးသောထို
သူကို ဖာရိရှဲတို့ထံသို့ ပို့ကြ၏။
၁၄ ယေရှုသည် ရွှံ့လုပ်၍ သူ၏မျက်စိကို ဖွင့်တော်
မူသောနေ့သည် ဥပုသ်နေ့ ဖြစ်သတည်း။
၁၅ တဖန် ဖာရိရှဲတို့က အဘယ်သို့သင်၏မျက်စိမြင်
သနည်းဟုမေးပြန်လျှင်အကျွန်ုပ်မျက်စိ၌ သူသည် ရွှံ့ကို
ထည့်၍အကျွန်ုပ်ဆေးလျှင် မျက်စိမြင်သည်ဟုဆို၏။
၁၆ ဖာရိရှဲ အချို့တို့က၊ ထိုသူသည် ဥပုသ် မစောင့်။
ဘုရားသခင် စေလွှတ်တော်မူသော သူမဟုတ်ဟု
ဆိုကြ၏။ အချို့တို့က၊ ဆိုးသောသူသည် ဤသို့သော
နိမိတ်လက္ခဏာတို့ကို အဘယ်သို့ ပြနိုင်သနည်းဟု
ဆိုကြ၏။ ထိုသို့ အချင်းချင်း မသင့်ကွဲပြားခြင်းသို့
ရောက်ကြ၏။
၁၇ တဖန် မျက်စိကန်းဘူးသော သူအား၊ သင်၏
မျက်စိကို ဖွင့်သောသူသည် အဘယ်သို့သောသူ ဖြစ်သ
နည်းဟု မေးကြလျှင်၊ ပရောဖက်ဖြစ်သည်ဟုဆို၏။
၁၈ ထိုသူသည် အထက်က မျက်စိမမြင်၊ နောက်မှ
မျက်စိမြင်သည်ကို ယုဒလူတို့သည် မယုံကြသဖြင့်
သူ၏ မိဘကို ခေါ်၍၊
၁၉ ဤသူသည် သင်တို့ ဆိုသည်အတိုင်း အမိ
ဝမ်းတွင်းကပင် မျက်စိကန်းသော သင်တို့၏ သား
မှန်သလော။ သို့မှန်လျှင် အဘယ်သို့ ယခု မျက်စိမြင်
သနည်းဟု မေးကြ၏။
၂၀ မိဘတို့ကလည်း၊ ဤသူသည် အကျွန်ုပ်တို့၏
သား မှန်သည်ကိုငှင်း၊ အမိ ဝမ်းတွင်းကပင် မျက်စိကန်း
သည်ကိုငှင်း အကျွန်ုပ်တို့ သိကြပါ၏။
၂၁ အဘယ်ကြောင့် ယခု မျက်စိမြင်သည်ကိုငှင်း၊
အဘယ်သူသည် သူ၏မျက်စိကို ဖွင့်သည်ကိုငှင်း၊
အကျွန်ုပ်တို့ မသိကြပါ။ သူသည် အသက်အရွယ်နှင့်
ပြည့်စုံပါ၏။ သူ့ကို မေးကြပါလော့။ သူသည် ကိုယ်
အကြောင်းကို ကိုယ်တိုင် ပြောပါလိမ့်မည်ဟု ပြန်ပြော
ကြ၏။
၂၂ ဤသို့ ပြောသည် အကြောင်းကား၊ ယေရှုသည်
ခရစ်တော် ဖြစ်သည်ဟု ဝန်ခံသောသူမည်သည်ကို
တရားစရပ်မှ နှင်ထုတ်ရမည်ဟု ယုဒလူတို့သည်
တိုင်ပင်စီရင်နှင့်ကြပြီ။
၂၃ ထိုကြောင့် မိဘတို့က၊ သူသည် အသက်အရွယ်
နှင့်ပြည့်စုံပါ၏။ သူ့ကို မေးကြပါလော့ဟု ယုဒလူတို့ကို
ကြောက်၍ ပြောကြ၏။